

INFORME DE SOSTENIBILITAT AMBIENTAL PRELIMINAR

1. Marc legal de l'informe	3
1.1 Normativa autonòmica vigent	3
1.2 Contingut de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental Preliminar	3
1.3 Procediment de l'Avaluació Ambiental Estratègica de la Modificació Puntual	5
2. Àmbit territorial i objecte de la Modificació	6
3. Requeriments ambientals de l'àmbit de la Modificació Puntual	7
3.1 Perfil ambiental en l'àmbit del Mas de l'Oller.....	7
3.1.1 Aspectes rellevants de la situació actual del medi	7
3.1.2 Definició del connector biològic del torrent de l'Oller	9
3.1.3 Síntesi dels aspectes ambientals analitzats	10
3.2 Objectius de protecció mediambiental predeterminats.....	11
3.2.1 Obligacions generals en medi ambient	11
3.2.2 Obligacions en matèria d'aigua	12
3.2.3 Obligacions en matèria d'ambient atmosfèric.....	12
3.2.4 Obligacions en matèria de canvi climàtic	13
3.2.5 Obligacions en matèria de biodiversitat	14
3.2.6 Obligacions en matèria de connectivitat ecològica	15
3.2.7 Obligacions en matèria de paisatge	16
3.2.8 Normativa ambiental d'aplicació	17
3.3 Relació amb altres plans i programes.....	18
3.3.1 Llistat general	18
3.3.2 Programa de planejament territorial de Catalunya.....	19
3.3.3 Pla Territorial Parcial de les Comarques Centrals	23
3.3.4 Pla Director Urbanístic del Pla de Bages.....	25
3.3.5 Pla d'Infraestructures del Transport de Catalunya (PITC)	27
3.4 Conclusions, objectius i criteris ambientals de la Modificació Puntual	29
4. Estructura general de l'ordenació adoptada. Descripció i avaluació alternatives.....	32
4.1 Descripció de les alternatives considerades	32
4.2 Avaluació de les alternatives considerades	39
4.3 Justificació ambiental de l'alternativa seleccionada	42

1. Marc legal de l'informe

1.1 Normativa autonòmica vigent

El present Informe de Sostenibilitat Ambiental Preliminar (ISAP) es redacta i tramita d'acord al marc legal vigent en matèria d'avaluació ambiental.

- **Decret 305/2006**, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme. DOGC núm. 4682, de 24.07.2006.
- **Llei 6/2009**, del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes. DOGC núm. 5374, de 7.05.2009.
- **Decret Legislatiu 1/2010**, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme. DOGC núm. 5686, de 5.08.2010.
- **Decret 342/2011**, de 17 de maig, de reestructuració del Departament de Territori i Sostenibilitat. DOGC núm. 5882, de 19.05.2011. (Correcció d'errades en el DOGC núm. 5966, pàg. 48594, de 19.09.2011).
- **Llei 10/2011**, del 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa. DOGC núm. 6035, de 30.12.2011.
- **Llei 3/2012**, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost. DOGC núm. 6077, de 29.02.2012.

D'acord amb l'article 21, Capítol V, de la Llei 10/2011, pel qual es modifica l'apartat 4 de l'article 14 de la Llei 6/2009, el procediment i contingut de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental queda regulat per mitjà de la legislació urbanística.

1.2 Contingut de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental Preliminar

El contingut del present l'ISAP respon a les prescripcions del que disposen els articles 106.2 (apartat d) i 70 (apartats a i b) del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme, així com a l'article 17 de la Llei 6/2009, del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes.

A continuació s'exposen les determinacions de l'article 17 de la normativa vigent en matèria d'avaluació ambiental de plans i programes, Llei 6/2009, on es regula l'inici del procediment d'avaluació ambiental de plans i programes i s'indica la informació que ha de contenir un informe de sostenibilitat preliminar.

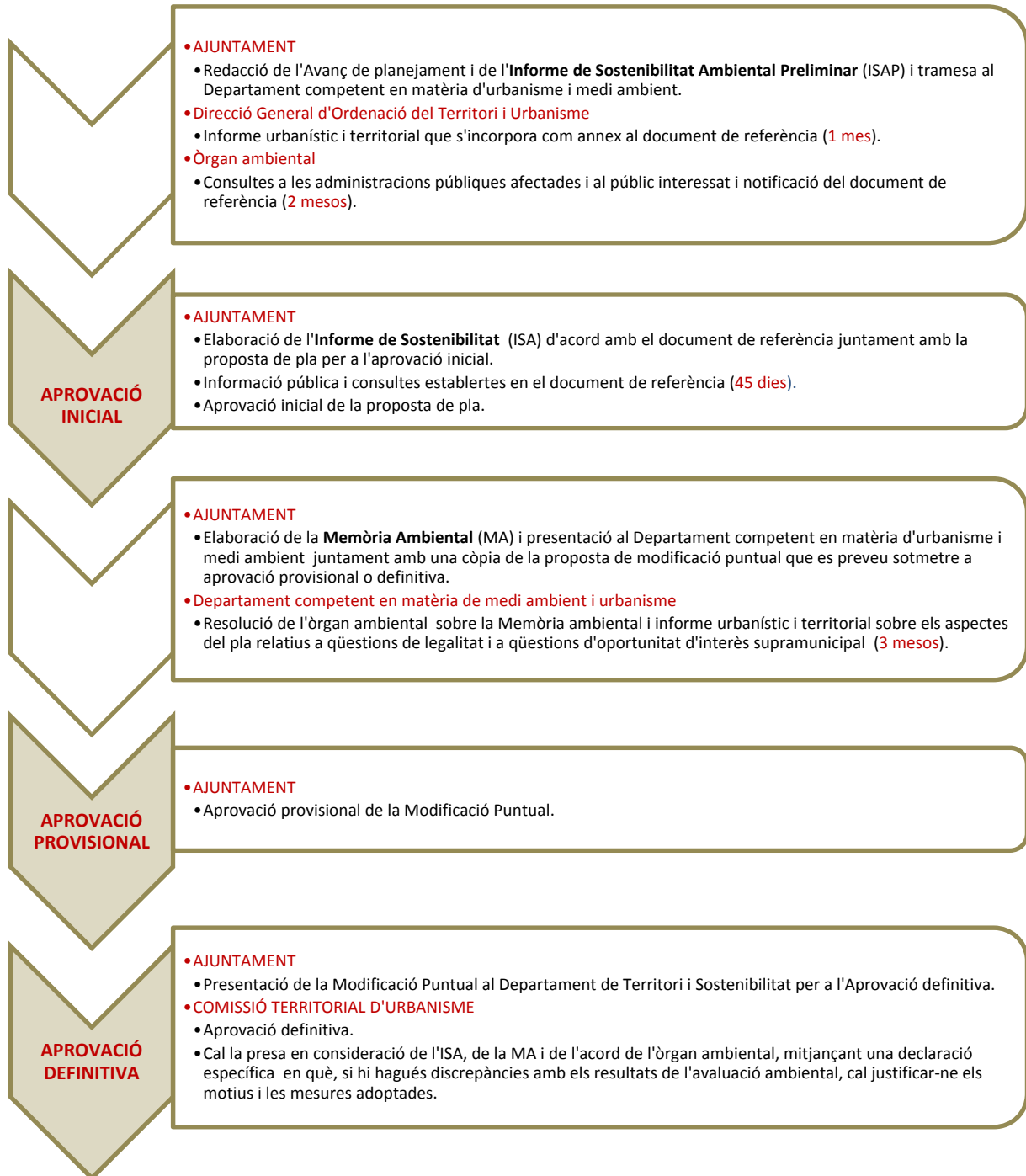
"Article 17. Inici del procediment d'avaluació ambiental de plans i programes"

*El promotor d'un pla o programa que ha d'ésser objecte d'avaluació ambiental d'acord amb el que disposa aquesta llei ha de trametre a l'òrgan ambiental un **informe de sostenibilitat ambiental preliminar** amb informació suficient sobre els aspectes que s'indiquen a continuació, adaptats a l'estadi d'elaboració en què es troba el pla o programa:*

- a) Els objectius principals i l'abast del pla o programa, el marc normatiu en què es desenvolupa, la vigència proposada, les relacions amb altres plans o programes i els instruments que el desenvoluparan.*
- b) La descripció dels aspectes rellevants de la situació actual del medi ambient i també de la seva probable evolució en el cas que no sigui aplicable el pla o programa.*

- c) Les característiques ambientals de les zones que es poden veure afectades d'una manera significativa.*
- d) Tot problema ambiental existent que es consideri transcendent per al pla o programa, i particularment, els problemes relacionats amb les zones d'importància ambiental i amb els espais naturals protegits designats d'acord amb la legislació sectorial.*
- e) Els objectius de protecció ambiental fixats en l'àmbit internacional, comunitari europeu, estatal, català o local que tingui relació amb el pla o programa, inclosos els objectius de qualitat paisatgística que siguin aplicables d'acord amb els catàlegs i les directrius del paisatge.*
- f) Els criteris i els objectius ambientals proposats per a elaborar el pla o programa derivats de l'anàlisi dels aspectes a què fan referència les lletres a, b, c, d i e, que s'han de referir a tots els vectors ambientals afectats i s'han d'exposar d'una manera jerarquitzada en funció de la importància relativa que tenen, i que, en la mesura del que sigui possible, han d'anar acompanyats d'indicadors que permetin verificar-ne el compliment.*
- g) Si l'estadi d'elaboració en què es troba el pla o programa ho permet, la descripció i l'avaluació de les alternatives seleccionades, entre altres, de l'alternativa zero, amb un resum dels motius de la selecció i una descripció de la manera en què s'ha dut a terme l'avaluació. Aquesta avaluació ha d'incloure la verificació del compliment dels criteris i els objectius esmentats en la lletra f i, en aquest context, la justificació de la idoneïtat ambiental de l'alternativa que ha de considerar també els possibles efectes acumulatius amb altres plans o programes. S'han de descriure, així mateix, les dificultats que hagi trobat l'equip o el redactor o redactora de l'informe per tal d'aconseguir la informació requerida. La selecció de les alternatives en cas de propostes tecnològiques ha d'incloure un resum de l'estat de l'art de cadascuna i ha de justificar els motius de l'elecció respecte a les millors tècniques disponibles en cada cas.*
- h) La informació addicional que es consideri raonablement necessària per tal d'assegurar la qualitat de l'informe, tenint en compte els coneixements i els mètodes d'avaluació existent, el contingut i el grau d'especificació del pla o programa i la fase del procés de decisió en què es troba."*

1.3 Procediment de l'Avaluació Ambiental Estratègica de la Modificació Puntual

2. Àmbit territorial i objecte de la Modificació

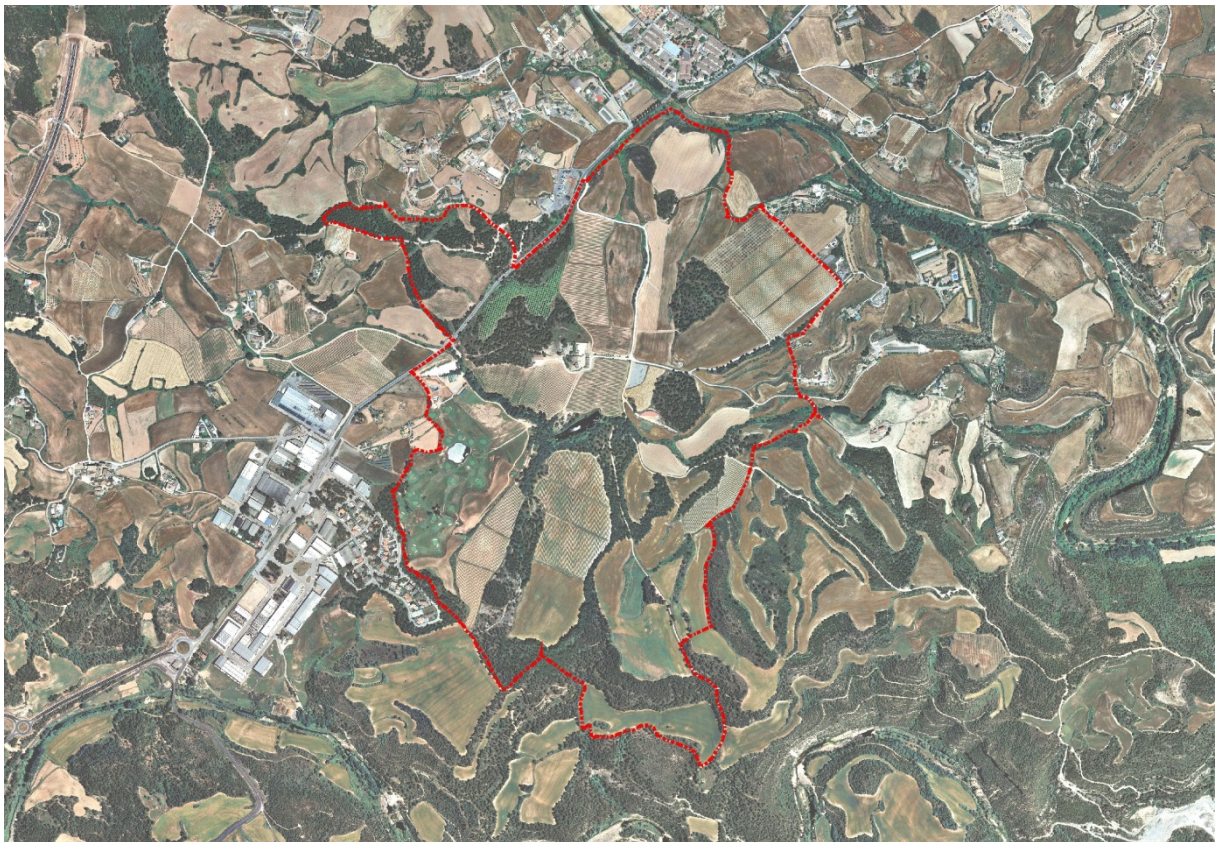
L'àmbit de la Modificació Puntual abasta part de la propietat del Mas de l'Oller situada al terme municipal de Manresa, amb una superfície total de 151,41 ha en Sòl No Urbanitzable segons el Pla General d'Ordenació Urbana de Manresa vigent.

L'àmbit limita pel nord amb la carretera C-37z de Manresa-Igualada, pel sudoest amb el límit de terme de Manresa amb el terme municipal de Sant Salvador de Guardiola, pel sud i sud-est, amb els últims camps destinats a la vinya i pel nord-oest, amb altres propietats properes a la riera de Rajadell.

La finca del Mas de l'Oller aplega un conjunt d'activitats relacionades amb el turisme, la restauració i el lleure. Apart de l'edifici principal – Mas de l'Oller, inclòs en el Catàleg de béns protegits-, la finca disposa d'una superfície dedicada a usos d'oci i de lleure relacionats amb el golf i el pàdel, que conté un espai per a restaurant i una piscina a l'aire lliure.

L'àmbit de la Modificació Puntual inclou les instal·lacions del golf situades a la finca, les edificacions existents, els espais complementaris utilitzats i els terrenys on es pretén ampliar i implantar les noves activitats.

Figura 1. Àmbit de la Modificació Puntual.

L'objecte de la modificació és fixar les condicions de desenvolupament de part de la finca, amb la finalitat de potenciar les activitats complementàries a l'activitat de conreu de la vinya vinculades a l'enoturisme.

3. Requeriments ambientals de l'àmbit de la Modificació Puntual

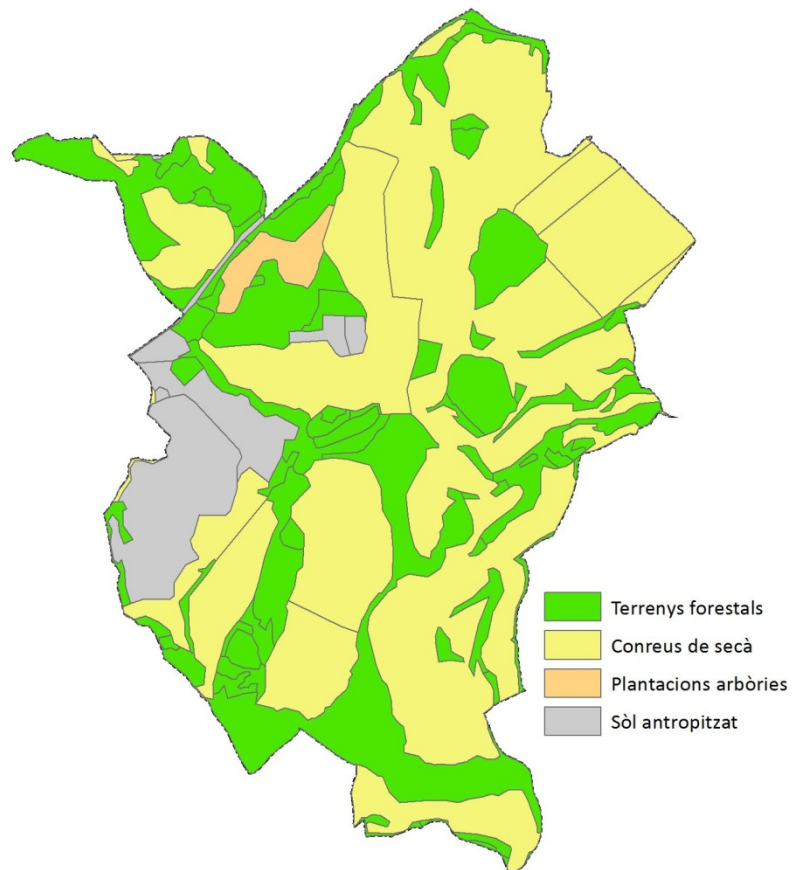
3.1 Perfil ambiental en l'àmbit del Mas de l'Oller

3.1.1 Aspectes rellevants de la situació actual del medi

L'àmbit objecte de la Modificació Puntual, que es troba al sud-oest del nucli urbà de Manresa, es caracteritza per presentar un clima mediterrani subhúmit de tendència continental. El relleu de l'entorn és suau, oscil·la entre les cotes de 250-300 metres sobre el nivell del mar, i es caracteritza pel pas del torrent de l'Oller que creua l'àmbit d'oest a est. Hidrològicament en l'àmbit s'identifiquen tres conques fluvials: el torrent de l'Oller (tributari de la riera de Rajadell), la riera de Rajadell i la riera de Guardiola. Ambdues últimes, amb el curs fluvial principal fora l'àmbit, desguassen al riu Cardener.

Els materials geològics que hi afluïren són d'origen sedimentari, concretament del període Eocè i l'estatge Priabonià, dominant els gresos i margues grises. L'àmbit es troba en zona de transició entre els materials eocènics d'origen marí amb tonalitats grisenques (margues, gresos i calcàries fossilíferes –pedra de calar-) i els materials d'origen continental de coloració vermellosa (sorrenques i argil·lites –tapàs-).

L'àmbit de la Modificació Puntual es caracteritza per ser un mosaic agroforestal amb dominància dels conreus de secà, d'entre els quals destaca la vinya, activitat agrícola tradicional associada al Mas de l'Oller, vinculada a la DO Pla de Bages.

Cal destacar dues àrees de sòl antropitzat properes a la carretera C-37z. Una d'elles associada al Mas de l'Oller (Masia fortificada inclosa al Catàleg de béns protegits) i l'altre que acull usos de turisme, restauració i lleure relacionats amb el golf i activitats esportives. En la proximitat de la C-37z també es localitza una plantació de plàtans.

L'activitat antròpica generadora d'un consum de recursos naturals com són l'aigua, la generació de residus o que porta inherent una generació de mobilitat és, a banda del celler i del Mas de l'Oller, l'associada principalment a les instal·lacions corresponents al club de golf (que comprenen un local social, un camp de tir, unes piscines, pistes de pàdel i una àrea d'aparcament situada adjacent a tocar de la carretera d'accés al recinte).

L'àmbit compta amb dues basses, una d'elles més associada a la vinya i al torrent de l'Oller, i l'altra enmig del golf, més ornamental, per satisfer la demanda hídrica de les activitats esportives.

Els terrenys forestals es caracteritzen per alberedes i altres formacions de ribera associades al curs del torrent de l'Oller i per l'existència de pinedes mediterrànies de pi blanc amb diferent grau de recobriment a voltes mixtes amb alzinar, algunes format boscos illa enmig dels conreus.

A la meitat inferior de l'àmbit es reconeix la presència de pinedes mediterrànies considerades Hàbitats d'Interès Comunitari amb el codi 9540 (HIC no prioritari). Al límit nord de l'àmbit, coincidint amb la proximitat de la riera de Rajadell, es localitza una reduïda franja dins l'àmbit de la MP amb HIC no prioritari associats a la riera (3270 Rius amb vores llotoses colonitzades per herbassars nitròfils; 3280 Rius mediterranis permanents amb gespes nitròfils; 92A0 Alberedes salzedes i altres boscos de ribera).

El Pla Especial Urbanístic de protecció d'arbres i arbredes d'interès municipal de Manresa reconeix el valor ecològic, ambiental i paisatgístic de l'albereda del torrent de l'Oller (CBIM-042), la roureda de l'Oller (CBIM-025), els tres roures de l'Oller (EBIM-091) i la noguerola de Cal Pocsicull (EBIM-043).

L'àmbit de la modificació s'inclou en l'Anella Verda de Manresa, un conjunt d'espais lliures al voltant de la ciutat que, pels seus valors socials, ambientals, paisatgístics i productius agraris s'entén que s'han de protegir, connectar i potenciar. Dos dels itineraris de l'Anella Verda, dissenyats per a l'ús i l'accessibilitat dels vianants al rodal de la ciutat, recorren dins l'àmbit de la MP: l'itinerari del terme (PR-130) i l'itinerari de la riera de Guardiola i els pous de glaç. Cal destacar també la ruta del camí de Sant Ignasi, que passa pel Mas de l'Oller.

L'aspecte que es considera més rellevant, en termes ambientals, ecològics i paisatgístics, dins l'àmbit de la modificació és la funció de connectivitat biològica del torrent de l'Oller. La definició i el reconeixement territorial d'aquest connector es considera essencial per tal de preservar les principals potencialitats ambientals de l'àmbit.

3.1.2 Definició del connector biològic del torrent de l'Oller

El connector biològic del torrent de l'Oller del Mas s'ha definit d'acord amb la realitat territorial existent, tenint en compte les infraestructures, Eix Diagonal C-37 i carretera C-37z, i en base a un mosaic d'hàbitats que es consideren d'interès per la connectivitat en espais agroforestals (albereda, roureda, bosquines i boscos illa de pineda i alzinar i conreus extensius).

La magnitud d'aquest connector no està contemplada ni al PTPCC ni al PDUP, no obstant exerceix una important funció de corredor ambiental entre els mosaics agroforestals de la Serra de Monlleó i de la riera de Rajadell.

En la seva definició s'ha tingut en compte els següents aspectes:

- La tipologia i diversitat de cobertes del sòl.
- La riquesa d'hàbitats.
- La connexió entre ds espais reconeguts pel PTPCC com a valor natural de connexió.
- La connectivitat entre dues àrees reconegudes com a Hàbitats d'Interès Comunitari no prioritari (codi 9540 Pinedes mediterrànies).

Figura 2. Definició territorial del connector biològic.

3.1.3 Síntesi dels aspectes ambientals analitzats

ASPECTES AMBIENTALS ANALITZATS		PARTICULARITATS DEL MUNICIPI DE MANRESA
MEDI FÍSIC	CLIMATOLOGIA	Clima mediterrani continental subhumit.
	GEOLOGIA I GEOMORFOLOGIA	Materials de l'eocè. Gresos i margues grises. Priabonià. No hi ha cap geozona ni cap geòtop de l'Inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya. Relleu suau-moderat.
	HIDROLOGIA I HIDROGEOLOGIA	Conca del torrent de l'Oller.
ENTORN NATURAL	VEGETACIÓ	Els hàbitats predominants són: conreus extensius (vinya i cereals), pinedes de pi blanc i, en menor extensió, rouredes, alzinars i boscos de ribera.
	AIFF	Zona associada a la part sud del terme municipal, principalment per l'àrea de campeig de l'àguila cuabarrada (<i>Aquila fasciata</i>).
	HÀBITATS D'INTERÈS COMUNITARI	9540. Pinedes mediterrànies (no prioritari).
	CONNECTIVITAT	Connector ecològic del torrent de l'Oller.
	AVIFAUNA	Existència d'Àrees prioritàries de reproducció, alimentació, dispersió i concentració local de les espècies d'aus amenaçades. Zones de protecció per a l'avifauna amb la finalitat de reduir els riscos d'electrocució.
	ESPAIS SINGULARS DE PROTECCIÓ	Anella Verda. Arbres i arbredes catalogats al Pla especial urbanístic de protecció d'arbres i arbredes d'interès municipal. Denominació d'Origen Pla de Bages.
	ÀREES DE GESTIÓ CINEGÈTICA	Existència d'àrees de gestió cinegètica.
MEDI HUMÀ	CAMINS I SENDERS	Camí de Sant Ignasi tram Montserrat-Manresa. Xarxa de camins de l'Anella Verda. PR-130 Recorregut del terme de Manresa.
	MOBILITAT	Dificultats en l'accessibilitat a l'àmbit.
	PATRIMONI HISTÒRIC I ARQUITECTÒNIC	Mas de l'Oller. Masia fortificada documentada del 1315. Inclosa al pla especial urbanístic de protecció del patrimoni històric, arquitectònic, arqueològic, paleontològic, geològic i paisatgístic de Manresa (PEUPM). BCIL codi RR001. Forn de pedra seca. Construccions de pedra seca.
ÀREES DE RISC	RISC D'INUNDABILITAT	Inundabilitat associada al torrent de l'Oller.
	RISC D'INCENDI	Perímetres de protecció prioritària per a la prevenció d'incendis forestals: Jorba-Rubió-Rajadell i Montserrat.
	CONTAMINACIÓ LUMÍNICA	Zona E2 – Protecció alta.

3.2 Objectius de protecció mediambiental predeterminats

En aquest apartat es recullen els objectius de protecció mediambientals fixats a l'àmbit internacional, comunitari europeu, estatal, autonòmic o local que tinguin relació amb la redacció de la Modificació Puntual. També s'inclouen les directrius i obligacions jurídiques que resultin d'aplicació, incloses les establertes per plans de rang superior.

3.2.1 Obligacions generals en medi ambient

A nivell comunitari, els objectius i els àmbits d'actuació prioritària són fixats pel *VI Programa d'acció comunitari en matèria de Medi Ambient* (2002), *l'Estratègia de la Unió Europea per a un desenvolupament sostenible* (2001), *l'Estratègia Territorial Europea* (1999) i *l'Estratègia per a la conservació i ús sostenible de la biodiversitat* (1998).

El VI Programa d'acció comunitari en matèria de Medi Ambient planteja, entre les seves línies estratègiques, la introducció de la dimensió ambiental en les decisions sobre planificació i ús del sòl, identifica quatre problemàtiques bàsiques entorn les quals es desenvolupen les diverses estratègies i accions proposades:

1. el canvi climàtic;
2. la biodiversitat, el medi ambient i la salut;
3. i l'ús sostenible dels recursos naturals
4. i la gestió dels residus.

Anàlogament, *l'Estratègia de la Unió Europea per a un desenvolupament sostenible*, desenvolupada posteriorment per diverses estratègies temàtiques, adopta cinc objectius prioritàris a llarg termini, entre els quals es troben:

1. limitar el canvi climàtic i incrementar l'ús d'energies netes,
2. una gestió més responsable dels recursos naturals (un dels objectius marcats és protegir i recuperar els hàbitats i sistemes naturals i aturar la pèrdua de biodiversitat abans del 2010)
3. i millorar el sistema de transports
4. i l'ordenació territorial

Aquests documents comunitaris fixen uns objectius i unes prioritats de caràcter general que han de ser considerats preferentment pel planejament territorial i urbanístic, i en concret pels plans d'ordenació urbanística municipal o per les seves modificacions.

Per tant, com a conclusió, els aspectes preferents a considerar per la Modificació Puntual en el marc dels programes i estratègies comunitàries són:

- Limitar el canvi climàtic i fomentar les energies netes; promoure la mobilitat sostenible.
- Conservar la biodiversitat i impulsar-ne l'ús sostenible.

En general, potenciar un ús sostenible dels recursos naturals i, en aquest context, una gestió adequada dels residus.

3.2.2 Obligacions en matèria d'aigua

En matèria d'aigua, és la *Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell de 23 d'octubre de 2000*, per la que s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües, la que marca els objectius ambientals on el planejament territorial i urbanístic té incidència i que són, especialment:

- Prevenir el deteriorament addicional i protegir i millorar l'estat dels ecosistemes aquàtics i dels ecosistemes terrestres i zones humides directament dependents dels ecosistemes aquàtics.
- Promoure un ús sostenible de l'aigua basat en la protecció a llarg termini dels recursos hídrics disponibles.
- Protegir i millorar el medi aquàtic, entre d'altres formes.
- Reduir de forma significativa la contaminació de les aigües subterrànies i evitar noves contaminacions.
- Contribuir a pal·liar els efectes de les inundacions i les sequeres.
- Protegir les aigües territorials.

En el marc de l'aplicació d'aquesta Directiva cal, en concret, tenir present les disposicions del *Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya*, aprovat el 23 de novembre de 2010 aprovat pel Decret 188/2010.

Cal garantir també el compliment del que s'estableix en el *Text refós de la Llei d'Aigües i el Reglament de domini públic hidràulic*.

3.2.3 Obligacions en matèria d'ambient atmosfèric

La Directiva 2008/50/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2008, relativa a la qualitat de l'aire ambient i a una atmosfera més neta a Europa, que representa l'actualització de les Directives 96/62/CE, 1999/30/CE i 2002/69/CE, té com a objectiu general definir els principis bàsics d'una estratègia comuna dirigida a:

- Definir i establir objectius de qualitat de l'aire ambient per evitar, prevenir o reduir els efectes nocius per a la salut humana i pel medi ambient en el seu conjunt.
- Avaluar, basant-se en mètodes i criteris comuns, la qualitat de l'aire ambient als estats membres.
- Disposar d'informació sobre la qualitat de l'aire ambient amb l'objectiu d'ajudar a combatre la contaminació atmosfèrica i altres perjudicis i controlar l'evolució a llarg termini i les millores resultants de les mesures nacionals i comunitàries.
- Assegurar que aquesta informació estigui a disposició dels ciutadans.
- Mantenir la qualitat de l'aire, quan sigui bona, i millorar-la en els altres casos.
- Finalment, fomentar l'increment de la cooperació entre els Estats membres per reduir la contaminació atmosfèrica.

3.2.4 Obligacions en matèria de canvi climàtic

Els acords i la normativa més destacats associats al canvi climàtic que cal tenir en compte són els següents:

- Internacional

Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic - Objectiu: l'estabilització de les concentracions de gasos amb efecte hivernacle a l'atmosfera que eviti interferències antropogèniques perilloses en el sistema climàtic.

Protocol de Kyoto – Objectiu: 38 països industrialitzats es van comprometre a assolir una reducció de gasos amb efecte hivernacle d'un 5,2% per al període 2008-2012 respecte dels nivells de l'any 1990.

- Comunitari

29/04/1998 la Comunitat Europea va signar el Protocol de Kyoto a Nova York, i posteriorment, el 31/05/2002, tots els estats membres de la Unió Europea van ratificar el Protocol de Kyoto i es van comprometre a reduir un 8% el nivell d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle entre els anys 2008 i 2012, segons els gasos emesos l'any base (1990).

Directiva 2003/87/CE per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle.

Paquet legislatiu energia i clima; conté mesures per lluitar contra el canvi climàtic i promoure les energies renovables. Entre elles, estableix els esforços que haurà de fer cada estat membre per reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle en sectors com el transport, l'agricultura o residus.

03/10/2010 Estratègia Europea 2020. Una gran estratègia per a un creixement independent, sostenible i integrador. Un dels objectius és aconseguir la fita "20/20/20" en matèria de clima i energia.

COM 147/4 (2009) Llibre Blanc d'Adaptació al canvi climàtic.

- Estatal

Ratificació d'Espanya del Protocol de Kyoto. Objectiu: assumir el compromís de limitar les emissions a un creixement del 15% respecte de l'any 1990 per al període 2008-2012.

Estratègia espanyola de canvi climàtic i energia neta 2007-2012-2020.

Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle.

Plan Nacional de Adaptación al Cambio Climático (PNACC).

- Autonòmic

Pla marc de mitigació del canvi climàtic a Catalunya 2008-2012.

Pla Energia i Canvi Climàtic 2012-2020 (en tramitació).

Estratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic 2013-2020 (en redacció).

Estratègia pel desenvolupament sostenible de Catalunya (2026).

Segon informe sobre el Canvi Climàtic a Catalunya.

En matèria d'energia, la >Modificació Puntual també haurà de tenir present les actuacions recollides en el **Pla d'Acció per a l'Energia Sostenible de Manresa**, elaborat en el marc del Pacte d'alcaldes, document en el qual els alcaldes es comprometen a complir "els objectius per la UE per al 2020, reduint les emissions de CO2 als nostres territoris com a mínim un el 20%".

3.2.5 Obligacions en matèria de biodiversitat

Diverses estratègies recullen els objectius per lluitar contra la pèrdua de biodiversitat a diferents escales, des de l'*Estratègia global per a la conservació de la biodiversitat (1992)*, el *Conveni de Rio sobre la diversitat biològica (1992)*, l'*Estratègia Paneuropea per a la Diversitat Ecològica i Paisatgística (1995)*, l'*Estratègia de la Unió Europea per a la biodiversitat (1998)*, i l'*Estratègia espanyola per a la conservació de la biodiversitat (1999)*.

A Catalunya existeix l'*Estratègia catalana per a la conservació i l'ús sostenible de la diversitat biològica* elaborat pel Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya amb la col·laboració de la Institució Catalana d'Història Natural. L'estratègia catalana comparteix els grans objectius del corpus jurídic internacional però els concreta i adequa a la matriu territorial i no solament als espais naturals protegits i pretén integrar les consideracions en matèria de biodiversitat en el conjunt de les polítiques de desenvolupament territorial i econòmic. En tot cas, el seu objectiu bàsic i central és el d'invertir la tendència actual de pèrdua de la diversitat d'ecosistemes, d'espècies i de dotacions genètiques que configuren la diversitat biològica de Catalunya.

L'Estratègia catalana s'estructura en 4 eixos d'actuació prioritaris: coneixements sobre la diversitat biològica; conservació; ús sostenible; i marc legal, administratiu, econòmic i social amb incidència sobre la diversitat biològica. D'aquests grans temes es desgranen 22 objectius estratègics, que a la seva vegada es concreten en 63 objectius operatius. En destaquem els objectius estratègics en els quals el planejament territorial i urbanístic sembla tenir major capacitat d'incidència en positiu o en negatiu, així com els respectius objectius operatius més rellevants:

04. Reforçar el sistema d'àrees protegides de Catalunya

Completar el sistema d'àrees protegides, consolidar el seu desenvolupament, i posar en funcionament el seguiment de l'efectivitat del sistema d'àrees protegides.

Incrementar significativament les iniciatives locals de protecció i de gestió d'espais naturals

06. Garantir la conservació de la diversitat dels hàbitats

Conservar globalment, en el conjunt del territori, els tipus d'hàbitats presents a Catalunya

07. Garantir la continuïtat dels processos ecològics essencials i la conservació dels paisatges propis de Catalunya

Invertir la tendència de pèrdues de les connexions biològiques i de fragmentació dels hàbitats en el conjunt del territori català.

Invertir la tendència de pèrdua de paisatges naturals, seminaturals i tradicionals.

Frenar la pèrdua de sòls i invertir la tendència a la seva degradació.

08. Assolir un model territorial sostenible, que faci compatibles el desenvolupament econòmic, la millora de la qualitat de vida i del medi ambient i la conservació de la diversitat biològica en tots els nivells del planejament i per a totes les zones del territori.

Incorporar en la planificació i ordenació del territori els objectius i normativa que garanteixin l'ús sostenible dels recursos naturals i la conservació de la diversitat biològica.

Incorporar en el planejament i la gestió urbanística que es deriva de la legislació urbanística catalana, els objectius, normativa i instruments que garanteixin l'ús sostenible dels recursos naturals i la conservació de la diversitat biològica.

015. Assolir models de mobilitat sostenible que tinguin en compte la conservació de la biodiversitat i el paisatge, i la prevenció i correcció d'impactes en la planificació, la redacció de projectes, la construcció, el manteniment i el seguiment de les infraestructures.

Planificar les infraestructures del transport incorporant la conservació de la diversitat biològica i el paisatge. Incrementar de forma significativa la longitud de carreteres amb mesures per reduir l'efecte barrera i per permeabilitzar el traçat.

016. Assolir una planificació i gestió integrada de les conques hidrogràfiques i els sistemes aquàtics, que incorpori els aspectes de bon ús de l'aigua, la correcció d'impactes, la millora d'hàbitats i la conservació de la diversitat biològica.

Elaborar els documents de planificació hidrològica i ordenació de les conques integrant els condicionants de la conservació de la biodiversitat.

Reduir significativament els impactes generats per les infraestructures i els aprofitaments hidràulics sobre els organismes i els sistemes aquàtics.

Incrementar significativament la qualitat de l'aigua superficial i dels abocaments procedents de depuració.

3.2.6 Obligacions en matèria de connectivitat ecològica

La connectivitat ecològica apareix com una de les diferents eines per afrontar la pèrdua de biodiversitat i per superar les seves principals causes.

El document redactat pel Departament de Medi Ambient i Habitatge "Bases per a les directrius de connectivitat ecològica de Catalunya", proposa 68 directrius elaborades seguint criteris de caire sectorial. Seguidament es recullen les directrius que poden tenir una major capacitat d'incidència en el cas de la Modificació Puntual objecte del PGOU de Manresa:

- Protecció dels components del medi natural que permeten el manteniment de la comunitat ecològica i la funcionalitat dels ecosistemes.
- Concentració de les noves transformacions urbanístiques i els sistemes urbanístics en aquells sectors que es demostrï que tenen un menor valor ecològic, de manera que no interrompin cap connexió ecològica o corredor biològic d'àmbit municipal. Igualment s'evitaran els usos urbans susceptibles de reforçar l'efecte barrera de les infraestructures viàries.

- Delimitació dels punts crítics per al manteniment de la connectivitat ecològica i previsió de les mesures de caire urbanístic que permetin revertir la situació.
- Adequació dels usos admesos en els sectors de sòl no urbanitzable amb valor més connectiu per tal de que no comprometin el manteniment de la seva funció connectiva.
- Disseny del sistema d'espais lliures i de carrers arbrats de manera que es tendeixi a la seva connexió i estructuració com una verdadera xarxa.
- Tractament dels límits urbans i integració dels principis de permeabilització i l'establiment d'itineraris paisatgístics.
- Estudi de la possibilitat d'utilitzar plans especials per tal de protegir aquells sectors de sòl no urbanitzable de més valor per a la biodiversitat i d'importància per al manteniment de la connectivitat ecològica.
- Establiment de mesures de gestió activa en els sòls no urbanitzables per tal d'incrementar el grau de protecció activa preventiva dels sòls amb interès connector.
- On sigui necessari, dotació d'una figura especial de protecció com a connector fluvial en l'àrea de la "zona fluvial"
- Reconeixement dels valors i les funcions dels components de l'estructura agrària d'interès connector i adopció de mesures necessàries per la seva protecció.
- Aplicació dels "Criteris d'intervenció en espais fluvials" i les "Recomanacions tècniques per al disseny d'infraestructures que interfereixen en l'espai fluvial" redactat per l'Agència Catalana de l'Aigua.

3.2.7 Obligacions en matèria de paisatge

El Conveni europeu del paisatge té com a objectius el foment de la protecció, la gestió i la planificació del paisatge, i l'organització a escala europea en qüestions paisatgístiques.

A Catalunya existeix la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció i gestió del paisatge que constitueix el marc normatiu i de referència sobre el qual es fonamenten les polítiques de paisatge de la Generalitat de Catalunya. Té per objecte el reconeixement, la protecció, la gestió i l'ordenació del paisatge, a fi d'harmonitzar la preservació dels seus valors patrimonials, culturals, econòmics i socials, amb un mode de desenvolupament sostenible. Amb aquesta finalitat, aquesta Llei impulsa la plena integració del paisatge en el planejament i en les polítiques d'ordenació territorial i urbanístiques, i també en les altres polítiques sectorials que hi incideixen de manera directa o indirecta.

Segons s'estableix a l'article 2 de la Llei catalana del paisatge, els principis que han d'inspirar l'actuació dels poders públics en matèria de paisatge són:

- Afavorir l'evolució harmònica del paisatge d'acord amb els conceptes d'utilització racional del territori, de desenvolupament urbanístic sostenible i de funcionalitat dels ecosistemes.
- Preservar, amb l'adopció de mesures protectores del paisatge, el dret dels ciutadans a viure en un entorn culturalment significatiu.
- Reconèixer que el paisatge és un element de benestar individual i col·lectiu que, a més de valors estètics i ambientals, té una dimensió econòmica, cultura, social, patrimonial i identitària.
- Considerar les conseqüències sobre el paisatge de qualsevol actuació d'ordenació i gestió del territori i valorar els efectes de l'edificació sobre el paisatge.
- Afavorir la cooperació entre les diverses administracions públiques en l'elaboració i l'execució del planejament i de les polítiques de paisatge.
- Promoure la col·laboració de la iniciativa pública i privada en l'impuls d'actuacions, l'adopció d'instruments i la presa de decisions sobre el paisatge.

- Impulsar la participació en les polítiques de paisatge dels agents socials, professionals i econòmics, especialment dels col·legis professionals, les universitat, les associacions de defensa de la natura i els representants de les organitzacions empresarials i sindicals.
- Fomentar la formació en matèria de paisatge.

Segons determina la llei del paisatge, el Departament de Territori i Sostenibilitat ha d'incorporar als plans territorials parcials i, si s'escau, als plans directors territorials, les directrius del paisatge derivades dels objectius de qualitat paisatgística que contenen els **catàlegs del paisatge**.

Seràn els plans territorials parcials, i si s'escau, també els plans directors territorials, els que determinaran en quins supòsits les directrius del paisatge seràn d'aplicació directa, d'incorporació obligatòria en la modificació i revisió del planejament urbanístic, o bé quan constituïran únicament recomanacions per al planejament urbanístic i per a altres plans o programes de naturalesa sectorial amb afecció en el paisatge.

3.2.8 Normativa ambiental d'aplicació

A continuació s'exposa una relació de normes ambientals vigents per a diferents vectors ambientals no citades en els apartats anteriors que, en qualsevol cas, el planejament ha de respectar, integrar i vetllar pel seu compliment i que, per tant, també constitueixen obligacions ambientals predeterminades. Es detallen, entre d'altres:

- Reglament de Domini Públic Hidràulic, tenint en compte el RD 606/2003 de 23 de maig pel qual es modifica el RDPH, i el RD 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Aigües.
- La Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.
- El Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'espais d'interès natural.
- La Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya.
- La Ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes.
- El Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de protecció dels animals.
- El Decret 21/2006, de 14 de febrer, pel qual es regula l'adopció de criteris ambientals i d'ecoeficiència en els edificis.
- El Real Decreto 9/2005, de 14 de enero, por el qual se establece la relación de actividades potencialmente contaminantes del suelo y los criterios y estándares para la declaración de suelos contaminados.
- La Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control de les activitats.
- Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenat per a la protecció del medi nocturn i Decret 82/2005, de 3 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament.
- Els paràmetres del Reial Decret 1890/2008, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el reglament d'eficiència energètica en instal·lacions d'enllumenat exterior i les seves instruccions tècniques complementàries EA-01 a EA-07 (en especial la IT-EA-03).
- Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció de la contaminació acústica.
- Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei reguladora dels residus i Decret 201/1994, de 26 de juliol, regulador d'enderrocs i altres residus de la construcció.
- Decret 176/2009, de 10 de novembre, pel qual s'aprova el reglament i se'n adapten els annexos de la Llei 16/2002.
- Document Bàsic d'Estalvi d'Energia (DB HE) del Codi Tècnic de l'Edificació, aprovat pel Reial Decret 314/2006, de 17 de març.

3.3 Relació amb altres plans i programes

3.3.1 Llistat general

D'acord amb la Llei de política territorial de 1983 (modificada per la llei 31/2002), els instruments de planejament territorial són:

- El Pla territorial general, que comprèn l'àmbit de Catalunya.
- Els plans territorials parcials, que comprenen com a mínim una comarca.
- Els plans directores territorials, que comprenen l'àmbit que sigui necessari.

A més d'aquests plans pròpiament territorials, en tant que comprensius de tots els elements del territori, la Llei esmentada preveu també els plans territorials sectorials, que han de tenir l'àmbit de Catalunya, però específicament destinats a ordenar un aspecte de la realitat territorial: carreteres, ferrocarrils, espais d'interès naturals, etc. Alguns d'aquests plans territorials sectorials es van realitzar amb anterioritat a l'aprovació del Pla Territorial General, els que poden tenir alguna influència sobre el present POUM són:

PLANS TERRITORIALS SECTORIALS, AGRUPATS PER TEMÀTIQUES

- Espais oberts

Pla d'espais d'interès natural (Decret 328/1992, Llei 12/1985, Llei 12/2006)

Proposta Catalana de la Xarxa Natura 2000 (Acord GOV/112/2006)

Acord GOV/115/2009, de 16 de juny, pel qual s'aprova una nova delimitació de diverses zones de protecció especial per a les aus (ZEPA)

Acord GOV/150/2009, de 29 de setembre, pel qual s'amplien diverses zones de protecció especial per a les aus (ZEPA) delimitades per l'acord GOV/115/2009, de 16 de juny

Pla Territorial Sectorial de Connectivitat Ecològica de Catalunya (en elaboració des de finals de l'any 2009)

- Assentaments i Risc

Pla Territorial sectorial d'equipaments comercials, PTSEC (Decret 211/2001)

Pla d'emergència exterior del sector químic de Catalunya (PLASEQCAT)

Pla especial d'emergències per inundacions (INUNCAT)

Planificació dels espais fluvials de Catalunya (PEFCAT)

Programa de sòl industrial i activitats econòmiques 2001-2004

Programa d'actuació en sòl i habitatge 2000-2009

- Mobilitat

Pla d'infraestructures del transport de Catalunya (2006)

Directrius nacionals de Mobilitat (Decret 362/2006)

Pla d'infraestructures ferroviàries 2003-2025 (en elaboració)

Pla de transport de viatgers de Catalunya 2008-2012

Pla de ports de Catalunya (2007)

Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports de Catalunya 2007-2012

- Vectors ambientals

Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya (2010)

Pla Sectorial d'Abastament d'Aigua a Catalunya (PSAAC)

Pla de sanejament de Catalunya (1996)

Programa de Sanejament d'Aigües Residuals Urbanes 2005, PSARU 2005

Programa de Sanejament d'Aigües Residuals Industrials 2003, PSARI 2003

Pla Hidrològic de les conques internes de Catalunya (1999)

Programa de Reutilització d'Aigua a Catalunya (juny 2009)

Pla Territorial Sectorial de la implantació de l'energia eòlica a Catalunya (2002)

Pla de l'Energia de Catalunya (2005)

Programa de Gestió de Residus Municipals de Catalunya 2007-2012

Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures de Gestió de Residus Municipals de Catalunya 2005-2012

Programa de Gestió de Residus de la Construcció a Catalunya 2007-2012

Programa de gestió de Residus Industrials de Catalunya 2007-2012

Existeix també part de planejament sectorial, director urbanístic i director territorial que es basa en sectors concrets del territori de Catalunya, i que afecta directament a l'àmbit dins Manresa. És el cas dels següents plans:

Pla de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Bages

Pla Territorial Parcial de les Comarques Centrals de Catalunya

Pla Director Urbanístic del Pla de Bages

3.3.2 Programa de planejament territorial de Catalunya

A nivell de Catalunya, la Secretaria per a la Planificació Territorial del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, realitzà un *Programa de Planejament Territorial* en el qual es defineixen un seguit de criteris per tal d'aportar una base de treball, el marc de referència, la guia per al treball i la participació de tots. Els criteris marquen una pauta, els plans recolliran les aspiracions i les sensibilitats, la societat i els governs locals l'aplicaran i la interpretaran.

El Govern de la Generalitat ha definit els objectius pel que fa a la gestió del territori català i són assegurar-ne:

- la sostenibilitat ambiental,
- l'eficiència funcional i
- la cohesió social,

i que això s'ha de traduir en un model d'urbanització caracteritzat per la compacitat, la complexitat i el caràcter integrat dels assentaments.

Els criteris definits pel Programa de Planejament Territorial són els següents:

1. Afavorir la diversitat del territori i mantenir la referència de la seva matriu biofísica.

El planejament territorial ha de tenir com a criteri bàsic que el desenvolupament econòmic i social no ha de comportar una pèrdua de la diversitat del territori, i és per aquest motiu que l'enteniment de la matriu

biofísica ha d'ésser el referent principal, tant per al coneixement de l'àmbit objecte de planejament, com per a les accions i les mesures de desenvolupament, o conservació, que el pla proposi.

2. Protegir els espais naturals, agraris i no urbanitzables en general com a components de l'ordenació del territori.

Una de les principals aportacions que correspon fer al planejament territorial és configurar el sistema d'espais que han de quedar fora dels processos d'urbanització i d'implantació d'activitats intensives ja sigui pel seu valor intrínsec (biodiversitat, fertilitat, etc.), per les funcions i recursos que garanteix (recàrrega d'aqüífers, protecció de riscos naturals, etc.) o per la localització territorial que els fa inadequats per al desenvolupament urbanístic.

Per garantir les funcions ecològiques, productives i fins i tot paisatgístiques o de lleure, cal que el sistema d'espais lliures conformi una xarxa contínua que garanteixi les connectivitats necessàries. Una xarxa formada per unitats de la màxima dimensió i amb la mínima fragmentació possible.

3. Preservar el paisatge com un valor social i un actiu econòmic del territori.

Els plans, des de la visió que els permet el seu àmbit, han d'identificar les unitats de paisatge i l'articulació en l'estructura territorial, així com les dinàmiques naturals, social i econòmiques que els fonamenten.

Des de la comprensió dels fenòmens paisatgístics, els plans han d'establir condicions directes i indirectes per a l'evolució dels paisatges i assenyalar estratègies per al manteniment o restauració d'aquells d'especial valor. En un paisatge tan antropitzat com el de Catalunya, la consideració de l'agricultura i les pràctiques ramaderes i forestals tradicionals, com a factors conformadors de paisatge, serà primordial, com també ho serà la reorientació, en la mesura del possible, d'aquelles formes intensives de ramaderia i agricultura que constitueixen, avui, algunes de les amenaces més importants per a la qualitat del paisatge rural.

4. Moderar el consum de sòl.

Els plans territorials hauran de fomentar, directa o indirectament, la utilització eficient de les àrees urbanes i, en el seu cas, la renovació i rehabilitació dels teixits urbans, de forma que la demanda de més espai per a l'habitatge i les activitats econòmiques correspongui només a aquella part que no pugui tenir cabuda en les àrees urbanes existents.

5. Afavorir la cohesió social del territori i evitar la segregació espacial de les àrees urbanes.

El planejament territorial ha d'afavorir el veritable equilibri territorial, el que es refereix als nivells de renda i a l'accés als equipaments i serveis bàsics dels habitants, equilibri que és compatible amb les diferències demogràfiques, paisatgístiques i d'estructura econòmica dels diversos àmbits.

6. Protegir i potenciar el patrimoni urbanístic que vertebrava el territori.

Els plans territorials han de reorientar les pautes de desenvolupament urbà del territori i propiciar el reforçament dels sistemes d'assentaments històrics a més d'establir, en funció de les seves circumstàncies, mesures per al seu creixement, reforma, renovació o conservació.

7. Facilitar una política d'habitatge eficaç i urbanísticament integrada.

El planejament territorial, a través de les propostes d'extensió de les ciutats amb millors condicions per créixer i per acollir nous habitatges, ha de contribuir a crear el marc per a una política d'actuacions d'habitatge, importants en termes quantitatius, situades a les poblacions principals i ben comunicades amb transport públic. Aquestes actuacions haurien d'anar associades, en tot cas, a previsions d'espais per a les activitats econòmiques que permetin la ubicació de llocs de treball en la proporció adequada.

Els plans recomanaran, així mateix, accions concertades complementàries entre la Generalitat i els municipis en què el creixement del nombre d'habitatges hagi d'excedir considerablement de les previsions internes, per tal de realitzar les inversions públiques necessàries en equipament, transport i serveis socials que facilitin la plena integració urbana dels nous teixits residencials.

8. Propiciar la convivència d'activitats i habitatge a les àrees urbanes i racionalitzar la implantació de polígons industrials o terciaris.

Els plans territorials han de propiciar la convivència d'activitats econòmiques i l'habitatge, així com facilitar les extensions necessàries de les trames urbanes per a la ubicació de noves activitats o per al trasllat de les existents que no convisquin bé amb els altres usos. Això no obstant, han d'ésser restrictius en la implantació de polígons industrials o parcs d'activitats formalment autònoms i separats de les trames urbanes. Convindrà limitar aquestes implantacions a aquelles que tinguin un interès territorial estratègic i suficient dimensió per justificar el seu desenvolupament com un teixit singular o autònom amb servei de transport públic.

En tot cas, convindrà promoure les modificacions necessàries del marc legal de l'Administració local perquè els avantatges i els inconvenients d'aquestes implantacions tinguin un repartiment adequat entre tots els municipis de l'àmbit territorial d'influència de la nova àrea d'activitats econòmiques.

9. Aportar mesures de regulació i orientació espacial de la segona residència.

Tot i les dificultats de distingir normativament entre residència principal i segona residència, i les limitacions del planejament territorial per a tractar en profunditat un problema com aquest, amb aspectes econòmics i socials complexos, els plans hauran de tractar territorialment el fenomen de la implantació residencial de lleure. En concret, hauran d'evitar l'ocupació de les àrees paisatgísticament valuoses i orientar la demanda cap a la reutilització dels nuclis en procés de despoblament o facilitar, en el cas que el jardí privat sigui l'element clau de la demanda, la construcció de segona residència en àrees d'extensió de nuclis urbans situats en paratges on no es produeixin afectacions significatives del paisatge.

10. Vetllar pel caràcter compacte i continu dels creixements.

El planejament territorial ha d'establir pautes clares per tal que els desenvolupaments urbanístics per extensió es produeixin segons lògiques de continuïtat de les trames urbanes existents i tinguin unes densitats que facilitin un aprofitament raonable del sòl que s'urbanitza, en tot cas, sense perjudici de la necessària integració formal a les condicions topogràfiques i al paisatge.

Pel que fa a les implantacions aïllades de serveis, equipaments o activitats que tenen lògiques de no integració a les trames urbanes, els plans territorials aportaran criteris de protecció de determinades àrees de sòl i, en general, de restricció de les autoritzacions només a aquelles que tenen un valor estratègic o

que responen a una demanda real que no es pot satisfer d'altres maneres, i distingir-les clarament d'aquelles altres que pretenen, de fet, crear una nova demanda de consum.

En aquella part del territori de Catalunya on encara es manté una relació clara entre la ciutat i el seu entorn rural caldria que aquesta es conservés. Les ciutats haurien de créixer mantenint una forma definida i compacta que preservi la imatge de l'entorn, i evitar, així, les formes d'ocupació que han banalitzat el paisatge perifèric de les àrees metropolitanes.

11. Reforçar l'estructura nodal del territori a través del creixement urbà.

El planejament ha de tenir com a objectiu avançar cap a una estructura nodal del territori, en el sentit que la vertebració urbana recaigui fonamentalment en les ciutats d'una certa importància.

12. Fer de la mobilitat un dret i no una obligació.

Sens perjudici que en algunes àrees d'activitat no sigui aconsellable la presència d'habitatges, en general els plans haurien d'afavorir els teixits mixtos on coexisteixin els usos residencials amb les activitats econòmiques més intensives en llocs de treball. És bo que això tingui lloc tant en els nous teixits d'extensió com en els que són conseqüència de remodelacions i reformes interiors.

A escala territorial, la distribució de les activitats i els habitatges ha de buscar l'equilibri més gran possible entre els causants de viatges (llocs de treball, places escolars, comerç, activitats lúdiques...) i la població resident, per tal de facilitar l'autocontenció de les àrees urbanes i la disminució de les distàncies dels desplaçaments.

13. Facilitar el transport públic mitjançant la polarització i la compacitat dels sistemes d'assentaments.

La configuració compacta i relativament densa, que ja és defensable en terme de minimitzar el consum de sòl, es justifica també pel fet d'augmentar les oportunitats de desplaçaments a peu i en transport públic, en especial el ferroviari, la dotació del qual demana una massa crítica suficient per a una explotació amb costos raonables.

Per tant, el planejament territorial, mitjançant l'adopció d'un model nodal de certa potència, afavorirà la creació de línies i infraestructures eficients de transport públic a les quals ha d'adoptar directrius i reserves per al seu traçat i construcció.

14. Atendre especialment la vialitat que estructura territorialment els desenvolupaments urbans.

A les parts de Catalunya on els fenòmens de tipus metropolità han portat a situacions de clara insuficiència viària, tant pel que fa a la demanda de trànsit com pel que fa a la falta d'eixos ordenadors dels nous sistemes urbans, el planejament del territori ha de posar especial atenció en aquella vialitat que, per capacitat i traçat, ha de constituir un factor estructurant bàsic de les extensions urbanes i els aglomerats supramunicipals dels darrers decennis.

A la part del territori de Catalunya, encara majoritària en extensió, on les carreteres connecten àrees urbanes separades i formalment identificables, caldrà evitar, en la mesura del possible, que les noves vies contribueixin a augmentar les tensions d'ocupació del sòl dels espais no urbanitzats. El traçat i el disseny

d'aquestes vies, així com els de qualsevol variant de vies urbanes que implica inevitablement sòl rural de l'entorn, no haurien de perdre de vista aquesta exigència.

15. Integrar Catalunya en el sistema de xarxes urbanes i de transport europees mitjançant infraestructures concordants amb la matriu territorial.

Els plans territorials incorporaran les previsions d'espais de les infraestructures de transport derivades de les estratègies de desenvolupament de Catalunya, en especial en matèria aeroportuària i ferroviària de gran velocitat, i tractaran de compatibilitzar les seves necessitats de localització, de sòl i d'accessos amb l'adequació més gran possible a les condicions derivades de la matriu biofísica del territori.

Pel que fa al transport de mercaderies, el planejament territorial ha de tenir present en les previsions el desitjable canvi modal al ferrocarril. En tot cas, en els criteris de traçat de les noves vies per on es prevegi que circularà el transit pesant, s'haurà d'acordar la protecció dels paisatges i ambients de més interès amb els objectius de minimització del temps de desplaçament.

3.3.3 Pla Territorial Parcial de les Comarques Centrals

En data 16 de setembre de 2008, el Govern de Catalunya va aprovar definitivament el Pla territorial parcial de les Comarques Centrals (PTCC, d'ara en endavant). L'acord de Govern i la normativa del Pla van ser aprovats en el DOGC núm. 5241, de 22 d'octubre de 2008.

L'àmbit d'aquest pla correspon a les comarques de l'Anoia, el Bages, el Berguedà, Osona i el Solsonès. Per tant, el Pla afecta a tots els municipis auditats.

El Pla determina una sèrie d'objectius per les Comarques Centrals:

Objectius relatius a la vertebració urbana del territori

- Dirigir els processos de canvi d'escala de les àrees urbanes d'Igualada, Manresa i Vic.
- Establir les estratègies de desenvolupament per a les altres ciutats que formen l'estructura urbana madura del territori.
- Establir les estratègies que assegurin el desenvolupament proporcionat de les poblacions.
- Impulsar la creació d'instruments de cooperació supramunicipal en matèria d'ordenació urbanística.
- Reforçar les estructures urbanes febles del territori com són els conjunts de les Colònies industrials desenvolupades al llarg dels cursos fluvials i certes àrees amb extenses urbanitzacions de baixa densitat.
- Establir un predimensionat i unes directrius d'implantació d'àrees destinades a acollir nova activitat econòmica.

Objectius relatius a la protecció dels espais oberts

- Preservar les parts del territori on és desitjable el manteniment de l'activitat agrària dels processos que els poguessin afectar de forma negativa, per tal de garantir, a llarg termini, la competitivitat i les produccions de qualitat, la gestió adequada del medi ambient, la diversificació de les fonts de renda i el desenvolupament endogen.
- Protegir la diversitat dels paisatges naturals i culturals que componen el territori de les Comarques Centrals de Catalunya.

- Orientar l'expansió de les àrees urbanes de forma que es creïn espais de qualitat ben interrelacionats amb els entorns naturals.

Objectius relatius a la implantació de les infraestructures de mobilitat

- Integrar en el conjunt del Pla les propostes viàries i ferroviàries d'abast general.
- Aplicar criteris d'implantació de les carreteres i de les noves infraestructures ferroviàries de forma que es doni prioritat a les solucions que estructurin territorialment els desenvolupaments urbans.
- Incorporar les propostes viàries que millorin la connectivitat global del territori.

El municipi de Manresa forma part de l'àmbit **pla de Bages**, que té una extensió de 985 km² i compren la major part de la comarca ubicada al bell mig de la Depressió Central Catalana, format per una gran conca d'erosió.

Manresa i la seva complexa àrea urbana, integrada en el pla de Bages, és, dins l'àmbit de les Comarques Centrals al costat de les àrees d'Igualada i Vic, un dels nodes fonamentals que han de garantir que el desenvolupament econòmic de Catalunya durant els propers quinquennis, amb els creixements demogràfics que hi aniran associats, es produeixi reforçant la vertebració del país, afavorint la cohesió social, evitant la segregació espacial a les àrees urbanes, en un entorn on es mantingui la diversitat del territori, protegint-ne els espais naturals i preservant el paisatge.

Les propostes del PTCC per al pla de Bages tenen per objectiu organitzar les variables territorials de l'àmbit (espais oberts, assentaments i infraestructures de mobilitat) a fi de dirigir els processos de canvi d'escala de l'àrea urbana que comportaran les transformacions demogràfiques i econòmiques en curs. D'aquesta manera es vol assegurar la utilització racional del territori i el medi ambient, assolint un desenvolupament urbanístic sostenible, d'acord amb el que determina la legislació urbanística vigent a Catalunya.

Això comporta, entre d'altres:

1. La definició i estructuració del sistema d'espais oberts, que s'integra en la proposta general del PTCC pel conjunt de les Comarques Centrals de Catalunya.
2. Per a l'horitzó 2026 i segons els escenaris establerts a nivell català:

L'avaluació de les necessitats de l'àmbit pel que fa els llocs de treball, de sostre, per instal·lacions industrials i de sòl per a polígons, amb la finalitat d'assolir la major autocontenció en relació a la població ocupada resident prevista i minorar així la mobilitat obligada.

L'avaluació de les necessitats de l'àmbit pel que fa els nous habitatges.

3. L'assignació de les estratègies de desenvolupament per a cada un dels nuclis per tal d'establir unes referències per al planejament urbanístic supramunicipal, coherents amb l'objectiu general de planificar el canvi d'escala de l'àrea urbana com a conjunt.
4. La inclusió del projecte del **tren transversal de Catalunya**. La posta en funcionament d'aquesta infraestructura suposarà la incorporació del pla de Bages, reforçant la seva posició estratègica de cruïlla de comunicacions, a la nova lògica territorial del país quan, d'una banda, els grans fluxos de mobilitat est –oest tinguin un corredor de pas alternatiu o complementari a l'històric corredor del prelitoral, i d'altra banda, quedi relligat directament per ferrocarril el sistema de ciutats no costaneres, de Lleida a Girona.

3.3.4 Pla Director Urbanístic del Pla de Bages

L'aprovació definitiva d'aquest Pla Director Urbanístic del Pla de Bages (d'ara en endavant, PDUPB) es va realitzar el 28 de setembre de 2006.

El PDUPB engloba els municipis d'Aguilar de Segarra, Artés, Avinyó, Balsareny, Callús, Castellbell i el Vilar, Castellfollit del Boix, Castellgalí, Castelnou de Bages, Fonollosa, Gaià, Manresa, Marganell, Monistrol de Montserrat, Navarces, Navàs, el Pont de Vilomara i Rocafort, Rajadell, Sallent, Sant Fruitós de Bages, Sant Mateu de Bages, Sant Joan de Vilatorrada, Sant Salvador de Guardiola, Sant Vicenç de Castellet, Santa Maria d'Oló, Santpedor i Súria. Per tant, és un Pla que afecta a tot l'àmbit auditat.

Espais lliures

El PDUPB es recullen els trets bàsics de la proposta del Pla de protecció del medi natural i del Paisatge del Bages com esquema d'àrees protegides comarcals, que és el fruit d'un estudi molt exhaustiu i que recull la pràctica totalitat d'espais d'interès natural de l'àmbit considerat, en base a criteris naturals, geològics i, secundàriament, de patrimoni cultural. En tots aquests espais es proposa d'atorgar-los la protecció bàsica del PEIN (caràcter no urbanitzable, prohibició de la circulació motoritzada fora de pistes i camins, necessitat de dipositar una fiança extraordinària per garantir la restauració dels espais afectats per activitats extractives i necessitat de realitzar un estudi d'impacte ambiental davant de determinats projectes). En la normativa de les Àrees de regulació homogènia no s'admet el canvi d'adscripció de les àrees incloses en la Xarxa d'Espais Naturals (Espais d'interès natural nuclear + Espais d'interès natural singular + connectors) vers zones urbanitzades i es suggereix la realització de Plans especials i d'ús i gestió per millorar-ne la seva qualitat ambiental, optimitzar-ne els aprofitaments i compatibilitzar l'ús públic amb les activitats productives tradicionals.

La proposta d'espais naturals protegits se superposa, com una capa amb protecció addicional, sobre les Àrees de Regulació Homogènia, que són la base de la regulació normativa del sòl no urbanitzable.

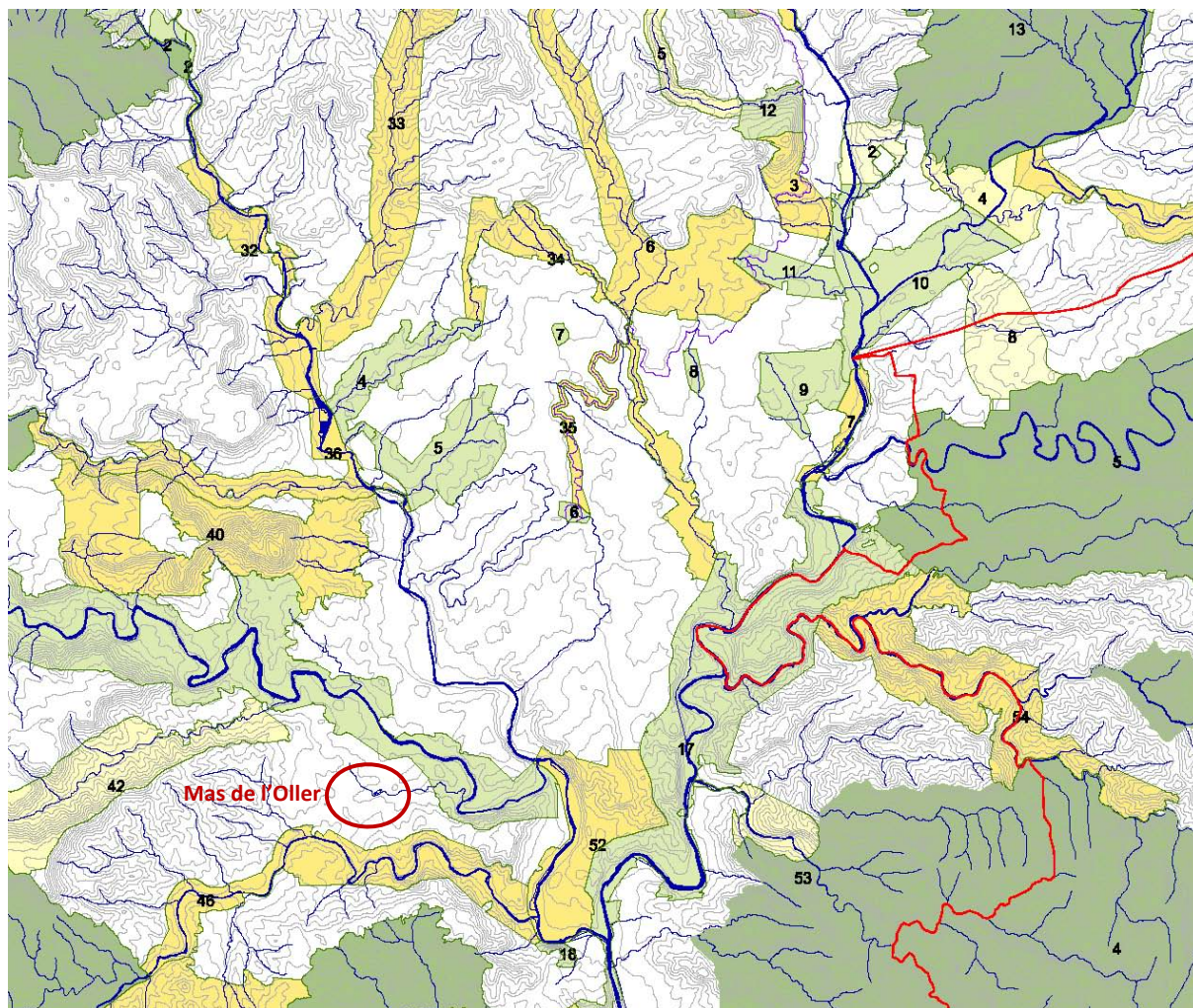
Infraestructures

Pel que fa a les infraestructures ferroviàries es proposa la construcció de l'eix transversal ferroviari i pel que fa a les infraestructures viàries es proposa el desdoblament de l'eix transversal, l'acabament de l'eix diagonal C-37 i la circumval·lació sud (connexió entre la C-55 i la C-37 i eventualment C-16).

Punts crítics per extensió

L'extensió dels creixements urbans, tant residencials com polígons, al llarg dels eixos viaris, sobretot en els punts en els quals aquests es recolzen sobre els espais naturals fluvials, creen situacions especialment crítiques atès que alteren irreversiblement els hàbitats riberencs, estrangulen i poden dificultar enormement el funcionalisme (longitudinal) del medi fluvial; també impedeixen la funció connectora transversal d'altres espais menors (afluents, zones agroforestals, etc), quan el punt d'enllaç entre ells es realitza a través d'aquests espais estructuradors principals.

Figura 3. Espais d'interès natural nuclear, singular del Pla Director Urbanístic del Pla de Bages.

ESPAIS D'INTERÈS NATURAL

- Espais d'interès natural nuclears
- Espais d'interès natural singulars

CONNECTORS

- Lineals principals
- Lineals importants
- Lineals secundaris
- Àrees primàries
- Àrees secundàries

ESPAIS D'INTERÈS NATURAL SINGULAR

- 3. Riera de Rajadell
- 5. Les Torres
- 6. L'Estany de l'Agulla
- 8. Bosc d'Olzinelles
- 17. Tram del riu Llobregat: Sant Benet – Boades

CONNECTORS

- 40. Gabriela i Collbaix
- 35. Sèquia de Manresa
- 52. Dos Rius i Turó del Jeroni

3.3.5 Pla d'Infraestructures del Transport de Catalunya (PITC)

El PITC és un instrument de planificació sectorial que integra el conjunt d'infraestructures de transport terrestres (viàries, ferroviàries i logístiques) necessàries per a Catalunya amb l'horitzó de l'any 2026.

Xarxes viàries

Els projectes de construcció i de desdoblament de les carreteres contemplats en els municipis auditat corresponen a l'eix diagonal i l'eix transversal.

L'eix diagonal (C-37), que potencia noves comunicacions entre les ciutats mitjanes Montblanc–Igualada–Manresa. Entre Igualada i Manresa es projecta amb el condicionament de l'actual eix i la creació de nous trams per by-passar les dues ciutats i millorar la connectivitat amb la resta de la xarxa bàsica.

L'eix transversal, el desdoblament del qual és necessari, a part de pels nivells de trànsit importants assolits entorn de Manresa i Vic, per la presència important de vehicles pesants que utilitzen aquest eix per evitar el pas per la Regió Metropolitana de Barcelona.

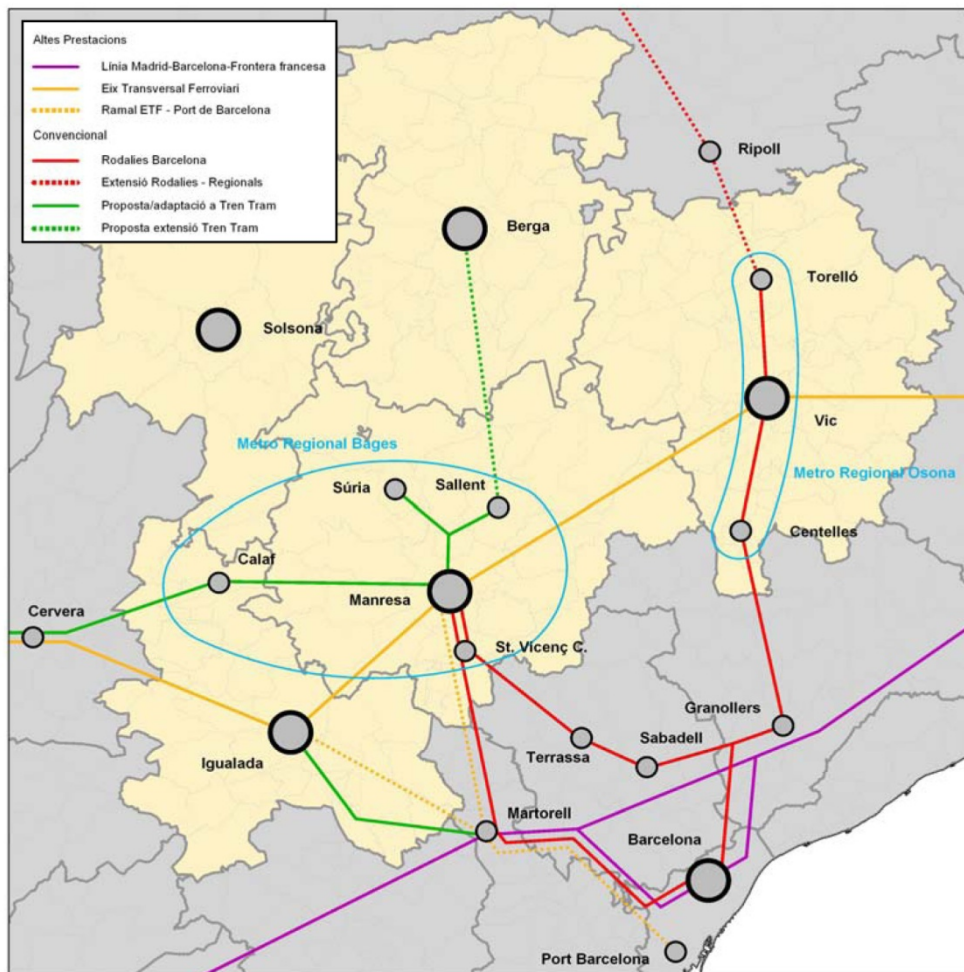
Xarxes ferroviàries

El nou Eix Transversal Ferroviari (ETF) és una de les apostes a llarg termini més importants del PITC, que constitueix un element clau en l'estratègia de desenvolupament territorial tan a escala catalana com per les Comarques Centrals, enfocada cap a la potenciació de les ciutats mitjanes, l'augment de la participació del transport públic en la mobilitat i el reforç de la circulació ferroviària de mercaderies.

Aquest nou eix d'altres prestacions (amb velocitats màximes previstes de 220 km/h) prestarà tant serveis de viatgers com de mercaderies i posarà en relació les ciutats de Lleida i Girona passant per Cervera, Tàrraga, Igualada, Manresa i Vic. A més, amb una nova connexió des de Manresa o Igualada fins a Martorell serà possible establir noves connexions de viatgers directes des de les ciutats esmentades fins a Barcelona amb millores molt significatives dels temps de recorreguts i connectar directament amb el Port Barcelona per serveis de mercaderies.

Respecte la xarxa ferroviària existent, el PITC preveu a curt termini, horitzó 2015, unes millores en les prestacions de totes les línies. En l'àmbit supramunicipal cal destacar en l'eix Manresa-Cervera-Lleida la conversió a tren tramvia de l'actual línia de Renfe entre Manresa i Lleida. La creació de l'ETF, amb un nou traçat entre aquestes ciutats, alliberarà l'actual línia convencional entre Manresa i Lleida que el PITC preveu reconvertir per habilitar serveis de tren tramvia. L'objectiu és mantenir el servei ferroviari entre les ciutats per on transcorre, una major cobertura territorial i inserció urbana, i servir a l'hora d'aportació a l'ETF als intercanviadors que s'habilitin a Manresa i Cervera (ciutats més pròximes).

Figura 4. Objectius d'exploatació de la xarxa ferroviària per viatgers. PITC

3.4 Conclusions, objectius i criteris ambientals de la Modificació Puntual

Seguint les línies estratègiques generals de la sostenibilitat, i tenint en compte la situació actual del municipi de Manresa, el planejament urbanístic s'ha d'encaminar a configurar un model d'ocupació de sòl globalment eficient que eviti la dispersió sobre el territori, afavoreixi la cohesió social i la rehabilitació i la renovació en el sòl urbà. Aquest important objectiu es concreta en:

- a. La utilització racional del territori i del medi ambient: evitant la dispersió dels assentaments urbans, optimitzant els teixits urbans existents, adoptant intensitats adequades a una ciutat compacta, evitant l'excessiva especialització de les seves parts i regulant la rehabilitació i la renovació en el sòl urbà.
- b. La preservació dels recursos naturals (recursos hídrics, sòl agrícola, biodiversitat i patrimoni natural...), propiciant un menor consum del sòl i dels recursos naturals. La protecció dels espais vitals per a la recàrrega d'aqüífers i la integració de la planificació hidrològica amb la d'usos del sòl.
- c. La preservació dels valors paisatgístics, ecològics, arqueològics, històrics i culturals: permeabilització i desfragmentació del territori, conservació de la biodiversitat i patrimoni natural.
- d. Afavorir la cohesió social (prevenir la marginalitat, accés als serveis, participació representativa de tots els sectors, evitar la segregació social, afavorir la integració i les relacions i activitats col·lectives...).
- e. Compatibilitzar el planejament amb el cicle natural de l'aigua i racionalitzar l'ús d'aquest recurs. Fomentar l'estalvi i la reutilització d'aigua tot protegint els recursos hídrics i minimitzar el consum d'aigua derivat de l'execució planejament.
- f. Promoure la millora de l'eficiència energètica de les edificacions i reducció de la seva contribució al canvi climàtic.

D'altra banda, els objectius ambientals que actualment guien l'avaluació del planejament dins el terme municipal de Manresa, reconeixent els requeriments ambientals del municipi i seguint indicacions de l'organisme ambiental corresponent, es sintetitzen a continuació:

1. Racionalitzar i minimitzar el consum de sòl per a usos urbans i infraestructures
2. Resoldre la mobilitat del municipi i planificar-la de forma sostenible
3. Ordenar adequadament el sòl periurbà i el sòl no urbanitzat preservant espais i valors del territori
4. Dotar d'una protecció específica els sòls ocupats per ecosistemes d'interès i hàbitats d'espècies amenaçades
5. Protegir i promoure l'ús sostenible del sòl no urbanitzable per tal de garantir la connectivitat biològica amb espais territorials exteriors i amb espais lliures urbans
6. Minimitzar els efectes del POUM sobre el canvi climàtic
7. Conservar i/o millorar la identitat i la qualitat del paisatge
8. Protegir els recursos hídrics i fomentar-ne l'ús sostenible
9. Prevenir i evitar els riscos geològics i d'inundabilitat
10. Prevenir i corregir la contaminació atmosfèrica, acústica i lumínica
11. Fomentar un disseny urbà adient per a la recollida selectiva de residus i minimitzar l'impacte generat pel cicle de vida dels materials

Tenint en compte que la Modificació Puntual es planteja en un entorn de sòl no urbanitzable dins el terme municipal de Manresa, els objectius plantejats per a l'avaluació ambiental de la Modificació Puntual integren els que regeixen el planejament general del municipi, adaptant-los a les particularitats i singularitats ambientals específiques reconegudes en l'àmbit de la Modificació Puntual.

Fruit del procés d'anàlisi de les línies estratègiques fixades en l'àmbit europeu, estatal i català, de la integració dels objectius ambientals fixats a nivell de planejament local, i del reconeixement i protecció de les vulnerabilitats i condicionants ambientals específics de l'àmbit d'anàlisi, es defineixen els objectius ambientals que han de regir el procés d'avaluació ambiental de la Modificació Puntual.

Taula 1. Objectius ambientals ordenats jeràrquicament

ASPECTE AMBIENTAL	OBJECTIUS AMBIENTALS	ORDRE JERÀRQUIC
BIODIVERSITAT, CONNECTIVITAT ECOLÒGICA I PATRIMONI NATURAL	Protegir i promoure l'ús sostenible del sòl per tal de garantir la connectivitat biològica.	1
	Dotar d'una protecció específica els sòls ocupats per ecosistemes d'interès i hàbitats d'espècies amenaçades.	2
OCUPACIÓ I ORDENACIÓ DEL SÒL	Ordenar adequadament el sòl preservant espais i valors rellevants del territori.	3
	Assignar els usos del sòl sense sobrepassar la capacitat d'acollida del territori.	4
QUALITAT DEL PAISATGE	Gestionar el paisatge per garantir-ne el manteniment regular i per dirigir i harmonitzar els canvis provocats pels processos socials, econòmics i ambientals.	5
	Protegir, millorar i recuperar els elements i els ambients paisatgístics d'interès.	6
RISCOS AMBIENTALS	Prevenir i evitar el risc d'inundabilitat.	7
CICLE DE L'AIGUA	Protegir els recursos hídrics i fomentar-ne l'ús sostenible.	8
CONTAMINACIÓ ATMOSFÈRICA, ACÚSTICA I LUMÍNICA	Prevenir i corregir la contaminació atmosfèrica, acústica i lumínica.	9
CANVI CLIMÀTIC	Minimitzar els efectes de la Modificació Puntual sobre el canvi climàtic.	10
GESTIÓ DE RESIDUS I MATERIALS	Garantir una correcta recollida i gestió selectiva dels residus i minimitzar els impactes associats al cicle de vida dels materials.	11

Els objectius ambientals que han de regir el procés d'avaluació ambiental es concreten en un seguit de criteris, i per a l'avaluació del seu assoliment i de la sostenibilitat ambiental general de la Modificació Puntual, es plantegen un conjunt d'indicadors per validar el compliment d'aquells que tenen un major rang d'importància.

Taula 2. Indicadors ambientals per a l'avaluació ambiental de les propostes d'ordenació de la Modificació Puntual

OBJECTIUS AMBIENTALS	INDICADORS PROPOSATS
1. Protegir i promoure l'ús sostenible del sòl per tal de garantir la connectivitat biològica.	% de la superfície del connector del torrent de l'Oller del Mas reconegut en zona de reserva ecològica i protecció forestal ¹
	% de superfície amb valor natural de connexió segons el PTPCC reconeguda en zona de reserva ecològica i protecció forestal ¹
2. Dotar d'una protecció específica els sòls ocupats per ecosistemes d'interès i hàbitats d'espècies amenaçades.	% de la superfície d'HIC reconeguda en zona de reserva ecològica i protecció forestal ¹
	% de la superfície d'hàbitats considerats d'interès ecològic reconeguda en zona de reserva ecològica i protecció forestal ¹
3. Ordenar adequadament el sòl preservant espais i valors rellevants del territori.	% de superfície reconeguda com a zona de reserva ecològica i protecció forestal ¹
	% de la superfície dels elements i conjunts botànics d'interès i el seu perímetre de protecció reconeguts en zona de reserva ecològica i protecció forestal ¹
4. Assignar els usos del sòl sense sobrepassar la capacitat d'acollida del territori.	% de superfície reconeguda amb clau agrícola respecte el total de l'àmbit amb restriccions als usos genèrics en zona agrícola pel planejament vigent
5. Gestionar el paisatge per garantir-ne el manteniment regular i per dirigir i harmonitzar els canvis provocats pels processos socials, econòmics i ambientals.	% de superfície dins la conca visual de la C-37z reconeguda com a zona de reserva ecològica i protecció forestal ¹
6. Protegir, millorar i recuperar els elements i els ambients paisatgístics d'interès.	% de la longitud total dels itineraris reconeguts dins l'àmbit que es prenen en consideració en el planejament
7. Prevenir i evitar el risc d'inundabilitat.	% de superfície ocupada per la zona fluvial associada al torrent de l'Oller del Mas reconeguda en zona de reserva ecològica i protecció forestal ¹

¹ Clau que contingui més restriccions als usos genèrics i més elements de protecció ambiental en sòl no urbanitzable, clau 10 al planejament vigent de Manresa PGOU 1997.

4. Estructura general de l'ordenació adoptada. Descripció i avaluació alternatives

En aquest capítol es presenten les diverses alternatives d'ordenació urbanística plantejades en fase d'avanç i avaluades ambientalment per procedir a l'elecció de l'alternativa finalment escollida, la qual es desenvoluparà en les següents fases de redacció i tramitació de la Modificació Puntual.

4.1 Descripció de les alternatives considerades

ALTERNATIVA 0

MANTENIMENT DE L'ESCENARI ACTUAL AMB EL DESENVOLUPAMENT DEL SÒL PREVIST EN EL PLA GENERAL VIGENT.

L'alternativa 0 consisteix en el manteniment de l'escenari actual amb el desenvolupament del sòl previst en el planejament vigent. Manresa té un Pla General d'Ordenació Urbana aprovat definitivament el maig del 1997, amb el text refós efectuat l'any 2013 en el marc dels treballs de redacció del POUM.

D'acord amb el text refós del Pla General tot l'àmbit de la modificació és sòl no urbanitzable, dins el qual es distingeixen les següents qualificacions:

Clau A.1 Sistema viari

Es tracta del sistema general viari, que reconeix la carretera C-37z.

Clau 10. Zona de reserva ecològica i protecció forestal

Comprèn aquells terrenys classificats com a sòl no urbanitzable que integren els espais d'interès natural més remarcable del territori municipal, els quals han de ser preservats de qualsevol activitat que pugui malmetre els seus valors ecològics i paisatgístics, procurant els instruments que n'assegurin la seva conservació, regeneració i millora.

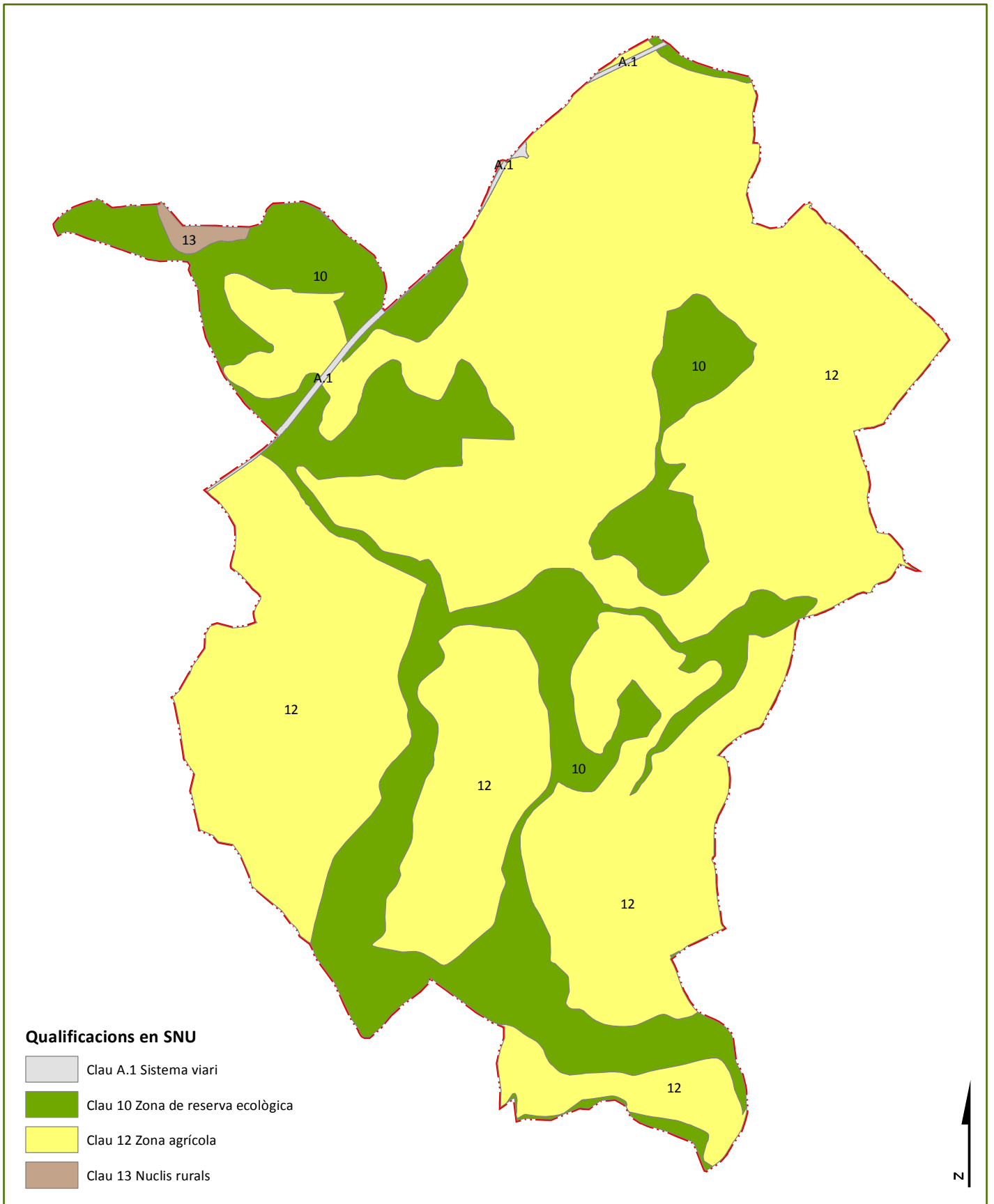
Clau 12 Zona agrícola

Comprèn aquells terrenys de sòl no urbanitzable amb predomini d'explotacions de secà que, per la seva destinació agrària, cal preservar de qualsevol procés d'urbanització amb la finalitat de potenciar el seu manteniment i millora.

Clau 13. Nuclis rurals

Comprèn els terrenys coneguts com Raval de les Ferreres i els sòls més propers caracteritzats per l'existència d'edificacions destinades a habitatge rural, situades en finques independents i formant una agrupació al llarg dels camins rurals, però sense constituir un nucli compacte.

Modificació Puntual del PGOU de Manresa
en l'àmbit del MAS DE L'OLLER

ALTERNATIVA 0
PLANEJAMENT VIGENT PGOU 1997

1 centimeter=90 meters

0 90 180 360 Meters

Informe de Sostenibilitat Ambiental Preliminar

ALTERNATIVA 1

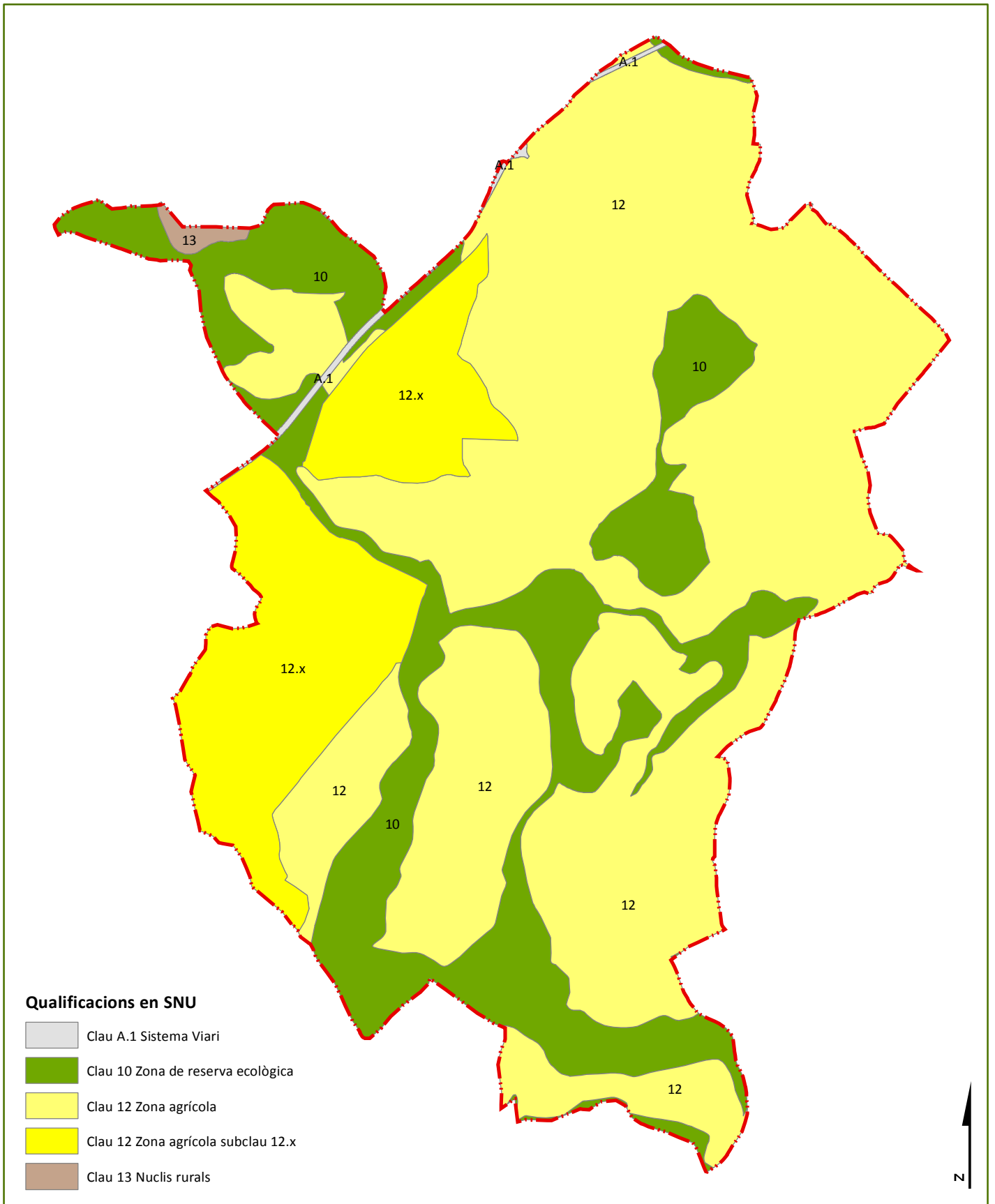
L'alternativa 1, a grans trets, manté la zonificació i qualificacions definides al PGOU 1997 exceptuant a dos àrees ubicades al sud de la carretera C-37z:

- Àrea al sud-oest del torrent de l'Oller on s'ubiquen les instal·lacions esportives del golf i activitats complementàries, així com el restaurant i el pàrquing entre d'altres. Sòls qualificats pel PGOU 1997 amb clau 12.
- Àrea al nord-oest del torrent de l'Oller, propera al Mas de l'Oller, que inclou bàsicament una plataneda i un bosc illa de pi reconeguts amb la clau 10.

En aquestes dues àrees es proposa la definició d'una subclau (12x) de la clau 12, zona agrícola, on, normativament es permetés:

- la implantació de nou sostre amb ús agrícola.
- admetre altres construccions associades a l'interès públic.
- admetre nou sostre edificable associat a altres construccions permeses.
- la implantació de sostre a l'interior del Mas de l'Oller de forma justificada i compatible amb la protecció que li atribueix el catàleg de masies.

Modificació Puntual del PGOU de Manresa
en l'àmbit del MAS DE L'OLLER

ALTERNATIVA 1

1 centimeter=90 meters

0 90 180 360 Meters

Informe de Sostenibilitat Ambiental Preliminar

ALTERNATIVA 2

L'alternativa 2 consisteix en la redefinició de les claus urbanístiques 10 i 12 del PGOU 1997 en l'àmbit de la modificació amb un doble objectiu, per una banda afavorir la implantació d'activitats associades a l'ús agrícola o d'interès públic en els terrenys més propers al Mas i en l'àmbit del Golf i, per l'altre, fer compatible aquest ús agrícola o d'interès públic amb una intensiva preservació dels valors ecològics i ambientals de l'àmbit.

Per assolir aquest doble objectiu es redefeixen les claus 10 i 12. Sintèticament, els canvis que es proposen amb l'alternativa 2 són els que s'exposen a continuació.

1. Es delimita la zona de clau 10, regulada d'acord la Zona de reserva ecològica i protecció forestal –clau 10- del planejament vigent, amb els següents criteris:

- Garantir la connectivitat ecològica pel torrent de l'Oller.
- L'ampliació de la clau 10 en certs àmbits garanteix la compensació a nivell dimensional per la pèrdua de clau 10 als terrenys propers al Mas.

2. Es delimita la zona agrícola –clau 12.1-, com a subclau de la zona agrícola general definida pel PGOU –clau 12-, amb les següents limitacions:

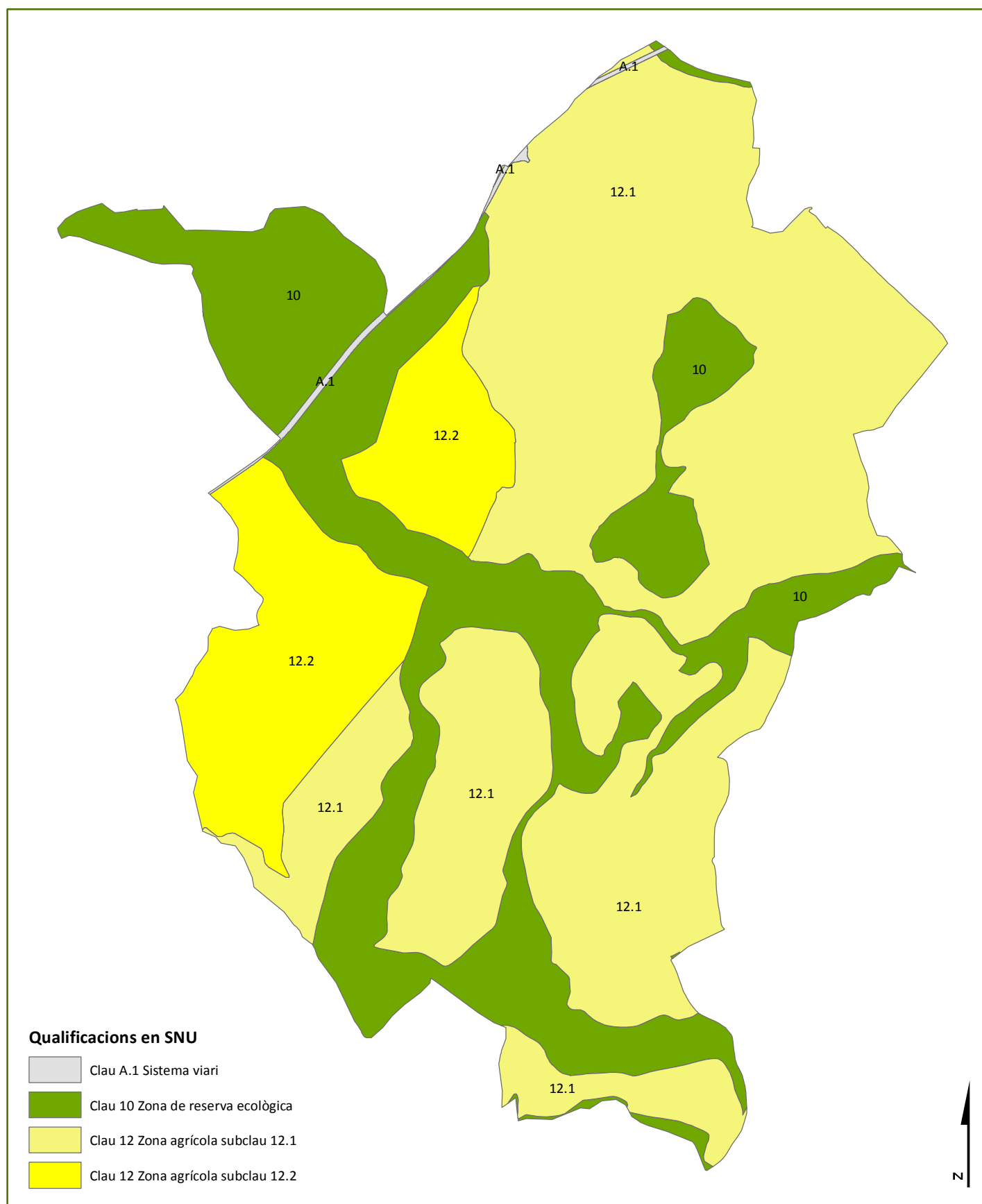
- Reducció de l'edificabilitat corresponent a noves edificacions auxiliars d'ús agrícola
- Limitar la possibilitat de noves construccions destinades a granges, de protecció del conreu i destinades a habitatge unifamiliar

3. Es delimita la zona agrícola –clau 12.2-, com a subclau de la zona agrícola general definida pel PGOU –clau 12-, abastant els terrenys més propers a l'Oller del Mas i els terrenys del Golf, amb els objectius següents:

- Admetre major sostre edificable per a ús agrícola per possibilitar la implantació del nou celler.
- Permetre l'admissibilitat d'altres construccions associades a l'interès públic.
- Revisar i ajustar, si cal, la fitxa del catàleg de Masies per possibilitar la implantació de sostre a l'interior del recinte, que de forma justificada, sigui compatible amb la protecció que li atribueix la fitxa del patrimoni.

4. Es preveu la definició d'un àmbit de Pla especial urbanístic, contingut dins l'àmbit de la MP, amb l'objectiu de justificar i fixar les condicions de desenvolupament dels usos turístics i de lleure que haurà de contemplar els paràmetres següents:

- Admetre més sostre edificable per a ús agrícola, associat a una edificabilitat
- Incorporar mesures de protecció per a la zona de protecció ecològica definida en l'àmbit amb funcions de connector ecològic, tot evitant que les activitats tinguin incidència en aquests espais i incorporar mesures de restauració i millora (supressió d'instal·lacions, supressió de l'accés de vehicles de l'aparcament, preservar-lo de construccions, tanques, o altres elements que puguin dificultar el pas de fauna, etc...)
- Incorporar mesures d'arranjament dels camins principals, principalment del camí de Sant Ignasi i de la continuïtat del camí de l'Oller vers el costat oposat de la C37.
- Preveure l'arranjament de la connexió dels vianants des de l'Oller a la parada d'autobús del Xup.
- Concretar les característiques de les edificacions, instal·lacions i demés elements que puguin tenir incidència sobre el medi i el paisatge.

ALTERNATIVA 2

Taula 3. Comparativa d'ordenació de les diferents alternatives.

QUALIFICACIONS EN SÒL NO URBANITZABLE			
	ALTERNATIVA 0 PLANEJAMENT VIGENT PGOU'97	ALTERNATIVA 1	ALTERNATIVA 2
Clau A.1 SISTEMA VIARI	5.497,00 m ²	5.497,00 m ²	5.497,00 m ²
Clau 10 ZONA DE RESERVA ECOLÒGICA	385.081,89 m ²	335.742,78 m ²	447.082,45 m ²
Clau 12 ZONA AGRÍCOLA	1.118.088,24 m ²	1.167.427,35 m ²	1.061.501,70 m ²
<i>Clau 12</i>	<i>1.118.088,24 m²</i>	<i>933.618,05 m²</i>	
<i>Subclau 12.1</i>			<i>842.982,46 m²</i>
<i>Subclau 12.2</i>			<i>218.519,24 m²</i>
<i>Subclau 12.x</i>		<i>233.809,30 m²</i>	
Clau 13 NUCLIS RURALS	5.414,02 m ²	5.414,02 m ²	0,00 m ²
TOTAL ÀMBIT	1.514.081,15 m ²	1.514.081,15 m ²	1.514.081,15 m ²

4.2 Avaluació de les alternatives considerades

A partir dels objectius ambientals descrits anteriorment i utilitzant alguns dels indicadors apuntats es valoren les alternatives considerades.

A més de la valoració quantitativa dels indicadors ambientals per a cada una de les alternatives, s'utilitza també una metodologia qualitativa d'estimació de l'assoliment dels objectius ambientals a partir de l'avaluació objectiva de les alternatives utilitzant la següent simbologia.

Compliment	Simbologia	Significació
INSATISFACTORI	-	Els objectius no es compleixen amb un grau de satisfacció suficient
SUFICIENT	-/+	Els objectius es compleixen amb un grau de satisfacció acceptable
SATISFACTORI	+	Els objectius es compleixen amb un grau de satisfacció alt

Com a resultat de l'avaluació dels principals efectes ambientals significatius que es derivaran del desenvolupament de la Modificació Puntual, l'avaluació qualitativa del grau de compliment dels objectius ambientals establerts per les diverses propostes es resumeix en la següent taula.

Taula 4. Resultats comparatius de l'avaluació de les diferents alternatives d'ordenació

Objectius ambientals de la Modificació Puntual	Alt 0	Alt 1	Alt 2
1. Protegir i promoure l'ús sostenible del sòl per tal de garantir la connectivitat biològica.	-/+	-	+
2. Dotar d'una protecció específica els sòls ocupats per ecosistemes d'interès i hàbitats d'espècies amenaçades.	-/+	-	+
3. Ordenar adequadament el sòl preservant espais i valors rellevants del territori.	-/+	-	+
4. Assignar els usos del sòl sense sobrepassar la capacitat d'acollida del territori.	-/+	-/+	+
5. Gestionar el paisatge per garantir-ne el manteniment regular i per dirigir i harmonitzar els canvis provocats pels processos socials, econòmics i ambientals.	-/+	-	+
6. Protegir, millorar i recuperar els elements i els ambients paisatgístics d'interès.	-/+	-/+	+
7. Prevenir i evitar el risc d'inundabilitat.	-/+	-	+
8. Protegir els recursos hídrics i fomentar-ne l'ús sostenible.	-/+	-/+	-/+
9. Prevenir i corregir la contaminació atmosfèrica, acústica i lumínica.	-/+	-/+	-/+
10. Minimitzar els efectes de la Modificació Puntual sobre el canvi climàtic.	-/+	-/+	-/+
11. Garantir una correcta recollida i gestió selectiva dels residus i minimitzar els impactes associats al cicle de vida dels materials.	-/+	-/+	-/+

(-/+) La definició de les alternatives considerades no permet una avaluació diferenciada dels objectius 8 a 11. En aquests casos s'adopta un mateix grau de compliment suficient per a tots ells en cada una de les alternatives.

Taula 5. Indicadors ambientals per a l'avaluació ambiental de les propostes d'ordenació de la Modificació Puntual

OBJECTIUS AMBIENTALS	INDICADORS PROPOSATS	METODOLOGIA DE CÀLCUL	RESULTATS
1. Protegir i promoure l'ús sostenible del sòl per tal de garantir la connectivitat biològica.	% de la superfície del connector del torrent de l'Oller del Mas reconegut en zona de reserva ecològica i protecció forestal	$\left(\frac{\text{Superfície de connector dins l'àmbit en clau 10}}{\text{Superfície total de connector dins l'àmbit}} \right) \times 100$	Alt 1 < Alt 0 < Alt 2
	% de superfície amb valor natural de connexió segons el PTPCC reconeguda en zona de reserva ecològica i protecció forestal	$\left(\frac{\text{Superfície de sòl amb valor natural de connexió pel PTPCC dins l'àmbit en clau 10}}{\text{Superfície de sòl amb valor natural de connexió pel PTPCC dins l'àmbit}} \right) \times 100$	Alt 0 = Alt 1 < Alt 2
2. Dotar d'una protecció específica els sòls ocupats per ecosistemes d'interès i hàbitats d'espècies amenaçades.	% de la superfície d'HIC reconeguda en zona de reserva ecològica i protecció forestal	$\left(\frac{\text{Superfície d'HIC dins l'àmbit en clau 10}}{\text{Superfície d'HIC dins l'àmbit}} \right) \times 100$	Alt 0 = Alt 1 = Alt 2
	% de la superfície d'hàbitats considerats d'interès ecològic reconeguda en zona de reserva ecològica i protecció forestal	$\left(\frac{\text{Superfície d'hàbitats del connector considerats d'interès dins l'àmbit en clau 10}}{\text{Superfície total del connector dins l'àmbit}} \right) \times 100$	Alt 1 < Alt 0 < Alt 2
3. Ordenar adequadament el sòl preservant espais i valors rellevants del territori.	% de superfície reconeguda com a zona de reserva ecològica i protecció forestal	$\left(\frac{\text{Superfície dins l'àmbit en clau 10}}{\text{Superfície total de de l'àmbit}} \right) \times 100$	Alt 1 < Alt 0 < Alt 2
	% de la superfície dels elements i conjunts botànics d'interès i el seu perímetre de protecció reconeguts en zona de reserva ecològica i protecció forestal	$\left(\frac{\text{Superfície d'EBIM i CBIM i el seu perímetre de protecció dins l'àmbit en clau 10}}{\text{Superfície dels EBIM i CBIM i el seu perímetre de protecció dins l'àmbit}} \right) \times 100$	Alt 0 = Alt 1 < Alt 2

Taula 5. Indicadors ambientals per a l'avaluació ambiental de les propostes d'ordenació de la Modificació Puntual

OBJECTIUS AMBIENTALS	INDICADORS PROPOSATS	METODOLOGIA DE CÀLCUL	RESULTATS
4. Assignar els usos del sòl sense sobrepassar la capacitat d'acollida del territori.	% de superfície reconeguda amb clau agrícola respecte el total de l'àmbit amb restriccions als usos genèrics en zona agrícola pel planejament vigent	$\left(\frac{\text{Superfície de subclaus de la zona agrícola amb més restriccions als usos genèrics que la clau 12 del PGOU 1997 dins l'àmbit}}{\text{Superfície amb zona agrícola dins l'àmbit}} \right) \times 100$	Alt 0 = Alt 1 < Alt 2
5. Gestionar el paisatge per garantir-ne el manteniment regular i per dirigir i harmonitzar els canvis provocats pels processos socials, econòmics i ambientals.	% de superfície dins la conca visual de la C-37z reconeguda com a zona de reserva ecològica i protecció forestal	$\left(\frac{\text{Superfície de la conca visual de la C37z dins l'àmbit en clau 10}}{\text{Superfície total de la conca visual de la C37z dins l'àmbit}} \right) \times 100$	Alt 1 < Alt 0 < Alt 2
6. Protegir, millorar i recuperar els elements i els ambients paisatgístics d'interès.	% de la longitud total dels itineraris reconeguts dins l'àmbit que es prenen en consideració en el planejament	$\left(\frac{\text{Longitud dels itineraris reconeguts dins l'àmbit on s'adopten mesures de conservació, arranjament, restauració, etc.}}{\text{Longitud dels itineraris reconeguts dins l'àmbit}} \right) \times 100$	Alt 0 = Alt 1 < Alt 2
7. Prevenir i evitar el risc d'inundabilitat.	% de superfície ocupada per la zona fluvial associada al torrent de l'Oller del Mas reconeguda en zona de reserva ecològica i protecció forestal	$\left(\frac{\text{Superfície de zona fluvial dins l'àmbit en clau 10}}{\text{Superfície total de zona fluvial dins l'àmbit}} \right) \times 100$	Alt 1 < Alt 0 < Alt 2

4.3 Justificació ambiental de l'alternativa seleccionada

A partir de l'avaluació realitzada es reflecteix que l'alternativa que presentava un major assoliment dels objectius ambientals definits per a l'avaluació ambiental de la Modificació Puntual del PGOU en l'àmbit de l'Oller del Mas és l'alternativa 2.

D'altra banda, la definició de l'alternativa 2, la finalment escollida, inclou un seguit de criteris generals en la formulació de la proposta, concretament en els paràmetres que es fixen al desenvolupament del Pla Especial dels usos turístics i de lleure, alguns dels quals es considera clarament favorables ambientalment. A continuació s'esmenten sintèticament aquells criteris que, a grans trets, acaben constituint mesures ambientals adoptades per la proposta de planejament escollida a favor de la protecció ambiental:

- Les noves activitats i usos d'acord l'interès públic, s'han de situar en clau 12.2, amb criteris d'inserció paisatgística i ambiental, menor ocupació del sòl possible i minimització de les noves construccions.
- Cal incorporar mesures de protecció per a la clau 10. Cal evitar que l'activitat o activitats tinguin incidència en aquest espai, proposant que les diferents activitats funcionin de forma autònoma al pas transversal del torrent de l'Oller, considerat connector ambiental.
- Caldrà incorporar mesures de restauració del corredor:
 - o supressió d'instal·lacions
 - o supressió de l'accés de vehicles de l'aparcament, i ubicar-lo al costat oposat
 - o preservar-lo de construccions, tanques, o altres elements que puguin dificultar el pas de fauna
- Caldrà incorporar mesures d'arranjament dels camins principals, principalment del camí de Sant Ignasi i de la continuïtat del camí de l'Oller vers el costat oposat de la C37.
- Caldrà preveure l'arranjament de la connexió dels vianants del Mas Oller amb la parada d'autobús del Xup.

Manresa, octubre de 2014.

Autors de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental Preliminar

Josep Illa i Antich

Phragmites SL

Biòleg Col·legiat núm. 11883-C

josep@phragmites.com

Mireia Fargas i Carbonés

Phragmites SL

Ambientòloga Col·legiada núm. 752

Postgrau en Avaluació Ambiental del Planejament Urbanístic (UPC)
mireia@phragmites.com

Carrer dels Arcs, 2, 1er - 08251 Santpedor - Tel. 938274077 – www.phragmites.com